

Rapport

Evenementenwerking en evenementenbeleid van steden en gemeenten

Een studie van het Onderzoekscentrum Publieke Impact van de Karel de Grote Hogeschool en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

KdG Research
Karel de Grote Hogeschool

vvsg

Inleiding

Steden en gemeenten spelen een cruciale rol in het organiseren, ondersteunen en faciliteren van evenementen. Om een actueel en onderbouwd beeld te krijgen van hoe steden en gemeenten hun evenementenwerking vormgeven, voerden de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en het Onderzoekscentrum Publieke Impact van de Karel de Grote Hogeschool (KdG) in 2025 een grootschalige bevraging uit bij 145 lokale besturen.

De resultaten van dit onderzoek tonen dat de evenementenwerking bij lokale besturen sterk aan het professionaliseren is en dat steden en gemeenten steeds vaker een bredere, coördinerende rol opnemen binnen het lokale evenementenlandschap. Tegelijk bevindt deze ontwikkeling zich vaak nog in een overgangsfase, met een sterke focus op operationele taken en een beperkte structurele inbedding van strategische keuzes en impactevaluatie.

De uitdaging voor de komende jaren ligt in het versterken van langetermijndenken, doelgerichte beleidskeuzes, de uitbouw van samenhangende evenementenportfolio's en een datagedreven, systematische opvolging van maatschappelijke impact.

Inhoudstafel

Opzet en methode 6

Dataverzameling 7

Methodologische aandachtspunten 7

Steekproef karakteristieken 9

Resultaten per thema 12

Dienst Evenementen 12

Budget 16

Evenementenloket 18

Ondersteuning 22

Evenementenbeleid 25

Maatschappelijke impact van evenementen 29

Data en impactevaluatie 34

Conclusies 42

Dienst Evenementen 42

Budget 43

Evenementenloket 43

Ondersteuning 44

Evenementenbeleid 44

Maatschappelijke impact 45

Data en impactevaluatie 46

Naar meer strategisch en impactgericht evenementenbeleid 46

Bijlage: Steden en gemeenten die de bevraging hebben ingevuld 48

Colofon 50

Lijst van tabellen

Tabel 1.	Verdeling van steden en gemeenten in de steekproef naar inwonersaantal	10
Tabel 2.	Minimum-, maximum- en gemiddeld aantal VTE's van interne medewerkers werkzaam rond evenementen naar gemeentegrootte	13
Tabel 3.	Gerapporteerd totaal werkingsbudget voor evenementen (in euro), naar gemeentegrootte	17
Tabel 4.	Percentage steden en gemeenten met een digitale toepassing in het evenementenloket	19
Tabel 5.	Minimum- en maximumaantal evenementaanvragen naar gemeentegrootte	20
Tabel 6.	Aantal steden en gemeenten en gemiddeld aantal evenementaanvragen naar gemeentegrootte	21
Tabel 7.	Percentage evenementaanvragen per type organisatie, ten opzichte van het totaal aantal aanvragen	22
Tabel 8.	Percentage steden en gemeenten met specifieke evenementenreglementen	23
Tabel 9.	Percentage steden en gemeenten dat herbruikbaar cateringmateriaal ter beschikking stelt	24
Tabel 10.	Aanwezigheid van een evenementenbeleidsnota naar gemeentegrootte	26
Tabel 11.	Beleidsprioriteiten van de dienst Evenementen (top drie)	27
Tabel 12.	Positieve impact van evenementen waarop lokale besturen in de toekomst sterker willen inzetten (top drie)	32
Tabel 13.	Negatieve impact van evenementen die lokale besturen in de toekomst willen aanpakken of vermijden (top drie)	33
Tabel 14.	Types data die lokale besturen verzamelen over evenementen	36
Tabel 15.	Beoogde toepassingen van impactevaluaties binnen het lokale evenementenbeleid	39
Tabel 16.	Drempels bij het verzamelen, interpreteren en gebruiken van gegevens	40

Lijst van figuren

Figuur 1. Deelnemende steden en gemeenten per provincie 9

Figuur 2. Huidige inzet van lokale besturen op positieve impact van evenementen 30

Opzet en methode

Dit rapport is gebaseerd op een **kwantitatief surveyonderzoek** bij Vlaamse steden en gemeenten over hun evenementenbeleid, de organisatie van de dienst Evenementen en de (positieve en negatieve) maatschappelijke impact van evenementen.

De vragenlijst werd ontwikkeld door het **onderzoekscentrum Publieke Impact van KdG** in samenwerking met de **VVSG**. Daarbij werd er vertrokken van bestaande inzichten uit eerder en lopend onderzoek naar lokaal evenementenbeleid en maatschappelijke impact. Dit werd aangevuld met praktijkkennis uit het werkveld en inzichten vanuit VVSG. De bevraging was expliciet gericht op medewerkers die betrokken zijn bij de organisatie, ondersteuning of beleidsmonitoring van evenementen binnen de lokale overheid, ongeacht of dit gebeurt binnen een aparte dienst Evenementen of als onderdeel van een andere dienst (zoals Cultuur, Vrije tijd, Communicatie, Economie of Veiligheid). Steden en gemeenten konden zelf bepalen welke medewerker het meest geschikt was om de bevraging in te vullen. Om de kwaliteit van de antwoorden te verhogen, werd samen met de link naar de online bevraging ook een kopie van de volledige vragenlijst bezorgd. Dit gaf respondenten de mogelijkheid om vooraf gegevens te verzamelen of collega's te consulteren, zodat de vragenlijst zo volledig en accuraat mogelijk kon worden ingevuld.

De vragenlijst bestond uit verschillende onderdelen die peilden naar:

1. De organisatorische inbedding van evenementen binnen het lokaal bestuur
2. Budget
3. Werking van het evenementenloket
4. Ondersteuning: reglementen, logistieke ondersteuning, overleg en communicatie
5. Evenementenbeleid: visie, beleidsprioriteiten en doelgroepen
6. Huidige en toekomstige focus op maatschappelijke impact van evenementen
7. Dataverzameling, evaluatiepraktijken en drempels bij impactevaluatie

De bevraging bestond uit een combinatie van gesloten vragen (bv. enkelvoudige en meerkeuzevragen, Likert-schalen) en open vragen (tekst- en numerieke antwoorden). Het onderzoek is verkennend en beschrijvend: het doel is niet om sterke causale verbanden vast te stellen maar om patronen, verschillen en gedeelde uitdagingen in kaart te brengen.

Dataverzameling

De vragenlijst werd online verspreid via VVSG (Team Economie) via:

- Een mailing naar 190 gemeenten (netwerk VVSG Evenementencafé)
- Berichten in de Facebookgroep van evenementencoördinatoren
- Gerichte communicatie binnen het VVSG-netwerk.

De dataverzameling liep van 19 juni tot 18 augustus 2025. In totaal werden 145 enquêtes geregistreerd (zie Bijlage voor de lijst van de lokale besturen die de enquête hebben ingevuld). Deze respons kan als hoog worden beschouwd binnen surveyonderzoek bij lokale besturen. De sterke deelname wijst op een duidelijke betrokkenheid van steden en gemeenten bij het beleidsdomein evenementen en de maatschappelijke impact hiervan.

Methodologische aandachtspunten

Bij de interpretatie van de resultaten dienen enkele nuances in acht genomen te worden. Eerst en vooral kunnen bepaalde kernbegrippen, zoals: evenement, evenementenaanvraag, of impact, in de praktijk verschillend worden geïnterpreteerd, afhankelijk van de lokale context. Zo kan de afbakening van wat als een “**evenement**” wordt beschouwd variëren tussen steden en gemeenten (bv. enkel activiteiten op het openbaar domein versus ook op privaat terrein; enkel externe aanvragen versus ook interne organisaties; grootschalige publieksactiviteiten versus ook kleinere initiatieven). Voor het begrip ‘**impact**’ werd in de vragenlijst een expliciete definitie voorzien, met als doel een gedeeld referentiekader te creëren. Daarbij werd impact van evenementen omschreven als:

Evenementen kunnen verschillende positieve en negatieve effecten hebben op bezoekers, bewoners, organisatoren en de stad of gemeente als geheel. In de volgende vragen gebruiken we het algemene begrip “impact” om naar deze uiteenlopende bedoelde en onbedoelde effecten te verwijzen – denk aan sociale, economische, ecologische of culturele effecten.

Hoewel deze definitie richting gaf aan de interpretatie van het begrip, blijft de beoordeling van de mate waarin lokale besturen inzetten op bepaalde impactdoelen in zekere mate subjectief. Ze is immers mede afhankelijk van lokale beleidsprioriteiten, beschikbare middelen en de organisatorische maturiteit van het bestuur.

Doorheen dit rapport worden de kwantitatieve bevindingen aangevuld met **kwalitatieve inzichten**. Naast de cijfers integreren we ook opmerkingen van respondenten bij de open vragen in de enquête, inzichten en praktische tips die werden gedeeld tijdens de verdiepende sessies (workshops) op het Evenementencafé

in Vilvoorde (november 2025), en citaten uit interviews met evenementcoördinatoren en andere medewerkers van lokale besturen. Deze interviews kaderen binnen het bredere onderzoeksproject Event Impact van het onderzoekscentrum Publieke Impact (KdG). Op die manier combineren we cijfermateriaal met praktijkervaringen en concrete voorbeelden uit het werkveld.

Dit rapport is opgebouwd rond verschillende thematische onderdelen van het lokale evenementenbeleid. Eerst wordt de organisatorische context van evenementenwerking in steden en gemeenten besproken, waaronder personeelsinzet, budgetten en de werking van het evenementenloket. Vervolgens wordt ingegaan op beleidskeuzes en prioriteiten binnen het evenementenbeleid. Daarna bespreken we hoe lokale besturen kijken naar de maatschappelijke impact van evenementen, zowel in termen van gewenste positieve effecten als mogelijke negatieve impact. Tot slot wordt gekeken naar de manier waarop steden en gemeenten vandaag data verzamelen en evalueren om hun evenementenbeleid te ondersteunen.

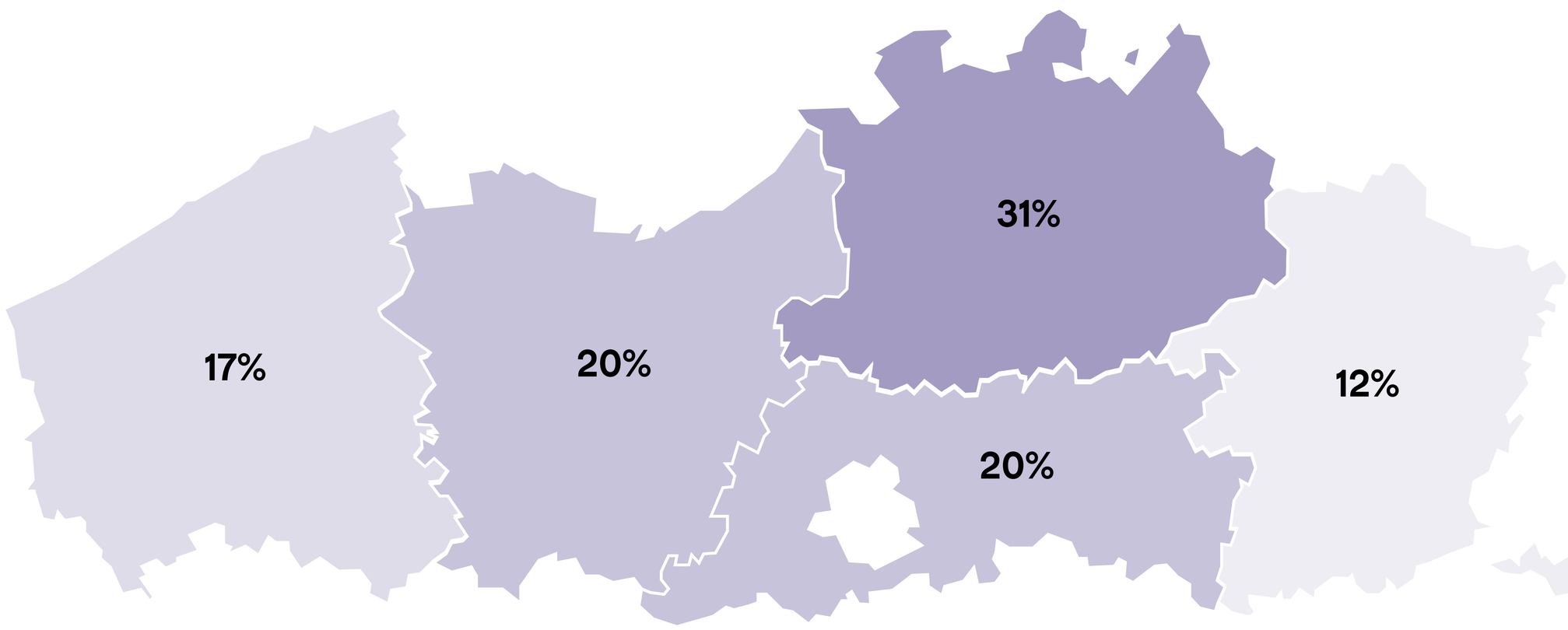
Steekproef karakteristieken

In dit onderdeel wordt de samenstelling van de steekproef beschreven. Daarbij wordt nagegaan in welke mate de deelnemende steden en gemeenten een afspiegeling vormen van de Vlaamse lokale besturen, rekening houdend met provinciale spreiding en inwonersaantal. Daarnaast wordt toegelicht vanuit welke diensten en beleidsdomeinen de bevraging werd ingevuld. Deze contextschets is van belang om de verdere resultaten correct te kunnen interpreteren en te situeren binnen de diverse organisatorische realiteit van lokale besturen.

Provincie

De steekproef bestaat uit één medewerker per deelnemende stad of gemeente en is gespreid over de vijf Vlaamse provincies. In de steekproef zijn lokale besturen uit de provincie Antwerpen het sterkst vertegenwoordigd (31%), gevolgd door Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant (beide 20%), West-Vlaanderen (17%) en Limburg (12%) (zie Figuur 1).

Figuur 1. Deelnemende steden en gemeenten per provincie

Dit betekent dat Antwerpen in de steekproef licht oververtegenwoordigd is, terwijl West-Vlaanderen en Limburg enigszins ondervertegenwoordigd zijn. Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant sluiten goed aan bij de reële provinciale verdeling.

Over het geheel genomen vertoont de steekproef een goede geografische spreiding waardoor de regionale vertekening beperkt blijft.

Inwonersaantal

De steekproef omvat steden en gemeenten van uiteenlopende grootte. Het grootste aandeel bestaat uit lokale besturen met 10.000 tot 19.999 inwoners (40,7%), gevolgd door gemeenten met 20.000 tot 29.999 inwoners (22,1%). Kleinere gemeenten met minder dan 10.000 inwoners vertegenwoordigen 10,3% van de steekproef. Grotere steden met 30.000 tot 39.999 inwoners en steden met meer dan 40.000 inwoners (exclusief centrumsteden) maken elk 9,7% van de steekproef uit. Daarnaast hebben 11 van de 13 centrumsteden aan de bevraging deelgenomen (7,6% van de steekproef). De steekproef weerspiegelt daarmee een brede spreiding naar inwonersaantal (zie Tabel 1).

Tabel 1. Verdeling van steden en gemeenten in de steekproef naar inwonersaantal

Inwonersaantal	# in de steekproef	% van de steekproef
< 9.999	15	10,3%
10.000 – 19.999	59	40,7%
20.000 – 29.999	32	22,1%
30.000 – 39.999	14	9,7%
> 40.000*	14	9,7%
Centrumsteden	11	7,6%

*Exclusief centrumsteden

Respondenten

De bevraging werd ingevuld door medewerkers die betrokken zijn bij de organisatie, ondersteuning of beleidsmonitoring van evenementen binnen het lokaal bestuur.

De meeste respondenten zijn werkzaam bij de dienst Evenementen of de dienst Vrije Tijd. Daarnaast zijn ook medewerkers van andere diensten vertegenwoordigd, waaronder Cultuur, Beleving, Lokale Economie, Jeugd, Sport, Noodplanning en Welzijn.

Dit wijst erop dat de organisatie en coördinatie van evenementen binnen lokale besturen vaak **niet uitsluitend binnen één gespecialiseerde dienst is ondergebracht, maar verspreid is over meerdere beleidsdomeinen**. Respondenten werken gemiddeld 11 jaar bij hun stad of gemeente en gemiddeld 6 jaar in hun huidige functie. Een mogelijke verklaring voor het verschil tussen anciënniteit binnen het bestuur en anciënniteit in de huidige functie is dat functies rond evenementenbeleid in verschillende besturen de voorbije jaren verder zijn geformaliseerd of geprofessionaliseerd.

Samen genomen toont de steekproef een brede spreiding naar regio, schaal en organisatorische context, wat een genuanceerde analyse van het Vlaamse lokale evenementenlandschap mogelijk maakt.

Resultaten per thema

In de volgende hoofdstukken worden de resultaten van de bevraging thematisch besproken. We starten met de organisatorische inbedding van de evenementenwerking binnen lokale besturen. Vervolgens komen middelen en instrumenten aan bod, zoals budgetten, reglementen en het evenementenloket. Daarna bespreken we de strategische keuzes binnen het evenementenbeleid en de manier waarop lokale besturen kijken naar de maatschappelijke impact van evenementen. Tot slot wordt ingegaan op dataverzameling en evaluatiepraktijken.

Dienst Evenementen

In dit eerste onderdeel wordt ingegaan op de organisatorische inbedding van de evenementenwerking binnen lokale besturen. Daarbij komen onder meer de aanwezigheid van een schepen voor evenementen, de personeelscapaciteit binnen de dienst Evenementen en de verdeling van deze capaciteit over functieniveaus aan bod. Als laatste wordt ook het takenpakket van de dienst Evenementen besproken. Deze elementen bieden een eerste inzicht in hoe steden en gemeenten hun evenementenwerking structureel vormgeven.

Personeelsinzet evenementen

De grote meerderheid van steden en gemeenten (86,2%) heeft een **schepen voor evenementen**. De ambtelijke ondersteuning van evenementen – met name interne medewerkers binnen het lokaal bestuur die zich hoofdzakelijk met evenementen bezighouden – vertoont daarentegen een veel grotere variatie tussen lokale besturen. Deze **personele inzet** wordt uitgedrukt in voltijdsequivalenten (VTE's). Tabel 2 geeft per categorie van stads- of gemeentegrootte het minimum en maximum aantal gerapporteerde VTE's weer.

Tabel 2. Minimum-, maximum- en gemiddeld aantal VTE's van interne medewerkers werkzaam rond evenementen, naar gemeentegrootte (inwonersaantal)

Inwonersaantal	# in de steekproef	Min VTE's	Max VTE's	Gemiddeld VTE's
Minder dan 9.999	15	0,5	3,5	1,44
10.000 – 19.999	59	0	8	1,94
20.000 – 29.999	32	0,8	6	2,84
30.000 – 39.999	14	0	6	2,41
Meer dan 40.000*	14	1	6	3,24
Centrumsteden	11	4	**	**

*Exclusief centrumsteden

**Zie verklaring hieronder

De personeelsinzet voor evenementenwerking verschilt aanzienlijk tussen lokale besturen en neemt in grote lijnen toe naarmate het inwonersaantal stijgt (zie Tabel 2). Kleinere gemeenten beschikken doorgaans over een beperkte personeelsinzet, vaak tussen de halve en drie voltijdsequivalenten. In middelgrote steden en gemeenten loopt dit op tot gemiddeld twee tot drie VTE's. Grotere steden en gemeenten beschikken doorgaans over een grotere personeelscapaciteit voor evenementenwerking, al blijven binnen deze groep de verschillen en spreiding aanzienlijk.

Vooral bij centrumsteden ligt de personeelsinzet beduidend hoger. Sommige steden geven aan dat tientallen medewerkers betrokken zijn bij evenementenwerking, al zijn deze vaak verspreid over verschillende diensten.

Een aandachtspunt bij deze cijfers is dat in de bevraging een invoerlimiet was ingesteld, waardoor respondenten enkel een waarde tussen 0 en 15 VTE's konden ingeven. Enkele centrumsteden gaven aan dat het daadwerkelijke aantal medewerkers dat met evenementen bezig is, (ruim) boven deze grens ligt: bij een van de steden was dat 20,18 VTE's (Kortrijk) of zelfs 58,3 VTE's (Gent).

Dit hangt samen met het feit dat evenementenwerking in sommige (grotere) steden vaak verspreid is over verschillende diensten, zoals Politie (cel Evenementenbeheer), Brandweer, Mobiliteit of Stadsmarketing.

De gerapporteerde cijfers geven daarom vooral een indicatie van de personeelscapaciteit binnen of rond de dienst Evenementen, eerder dan een volledig beeld van alle personeelsinzet rond evenementen binnen het lokaal bestuur.

“In de enquête konden we maximaal 15 VTE ingeven, maar alleen al binnen onze dienst werken er meer mensen rond evenementen. Als je ook andere diensten meetelt - zoals politie, brandweer of mobiliteit - ligt het totale aantal medewerkers dat bij evenementen betrokken is nog een stuk hoger.”

Medewerker dienst Evenementen, grote stad

Verdeling VTE’s over de functieniveaus

Daarnaast werd er ook nagegaan hoe de personeelsinzet binnen de dienst Evenementen is verdeeld over **functieniveaus**.

De resultaten tonen dat de personeelsinzet in vrijwel alle gemeentecategorieën vooral geconcentreerd is op **B en C profielen.** A niveau functies – doorgaans meer strategische, beleidsmatige of leidinggevende rollen – komen aanzienlijk minder voor en worden vaak deeltijds ingevuld. Dit suggereert dat beleidsontwikkeling en strategische coördinatie rond evenementen in veel lokale besturen geïntegreerd zijn in operationele functies, eerder dan ondergebracht in afzonderlijke beleidsposities.

In kleinere gemeenten (< 10.000 inwoners) ligt de mediaan bijvoorbeeld op 0,50 VTE op B-niveau en 0,35 op C-niveau, terwijl de meeste andere functieniveaus niet structureel aanwezig zijn. In middelgrote gemeenten (20.000–29.999 inwoners) stijgt de mediaan op B- en C-niveau tot ongeveer 1,00 VTE, wat wijst op verdere professionalisering en taakdifferentiatie binnen evenementenwerking. Centrumsteden vormen een duidelijke uitzondering, met een aanzienlijk hogere personeelsinzet, vooral op B-niveau. Het aantal cases in deze categorie is echter beperkt (n = 2), waardoor deze cijfers als indicatief moeten worden gelezen.

Bij de interpretatie van deze resultaten is bovendien enige voorzichtigheid geboden. Van de 145 lokale besturen die zowel een totaal aantal VTE’s als een verdeling over de functieniveaus invulden, stemden beide cijfers in 57,9% van de gevallen (n = 84) overeen. Bij de overige responses (42,1% / n = 61) was er een discrepantie tussen het gerapporteerde totaal en de som van de VTE’s per functieniveau.

Mogelijke verklaringen zijn afrondingsverschillen, uiteenlopende interpretaties van wat onder het totaal wordt verstaan (bv. tijdelijke krachten, projectmedewerkers, intergemeentelijke samenwerking), of een onvolledige invulling van de functieniveaus. De analyse van de personeelsverdeling per niveau is daarom gebaseerd op de cases waarbij beide cijfers overeenstemmen.

Taken of rollen bij de dienst Evenementen

Uit de resultaten blijkt dat de dienst Evenementen in de meeste steden en gemeenten een brede rol vervult, waarbij administratieve, organisatorische en beleidsmatige taken samenkomen. In de eerste plaats vervult de dienst een administratieve rol: 96,6% van de lokale besturen geeft aan dat evenementenaanvragen via deze dienst worden verwerkt. Daarnaast heeft de dienst vaak ook een beleidsmatige opdracht. In 80,7% van de besturen staat de dienst in voor het opstellen en opvolgen van het evenementenbeleid. Ook organisatorische taken nemen een belangrijke plaats in. In vier op vijf lokale besturen staat de dienst in voor de productie van eigen gemeentelijke evenementen en voor de financiële of materiële ondersteuning van externe organisatoren.

Daarnaast neemt de dienst Evenementen in veel besturen ook een aantal aanvullende taken op zich. Ongeveer 56,6% van de steden en gemeenten staat in voor de organisatie van occasionele markten, zoals braderieën en jaarmarkten, en voor informatie en preventiemaatregelen rond veiligheid en gezondheid. Kermissen worden georganiseerd door 52,4% van de besturen. Ook dataverzameling over evenementen (49,7%), de coördinatie van de uitleendienst (49%) en communicatie over evenementen (49%) worden in ongeveer de helft van de lokale besturen door deze dienst opgenomen. Zaalverhuur (37,9%) en wekelijkse markten (22,8%) komen minder frequent voor.

Tot slot duidde 16,6% van de respondenten de optie “Andere” aan. Uit de open antwoorden blijkt dat de evenementenwerking in sommige besturen nog ruimer en divers is georganiseerd dan uit de gesloten antwoordcategorieën naar voren komt.

Een eerste bijkomend element betreft subsidiebeheer, met expliciete verwijzingen naar de verwerking en verdeling van subsidies voor evenementen en buurtactiviteiten, evenals het opstellen en toepassen van (retributie)reglementen en samenwerkingsovereenkomsten.

Daarnaast vermelden verschillende respondenten een uitgesproken regierol, waaronder het organiseren en opvolgen van overlegmomenten rond evenementen,

het fungeren als centraal aanspreekpunt voor verenigingen en organisatoren, het wegwijs maken van organisatoren in complexe aanvraagprocedures (bijv. Vlaamse Waterweg, AWV, Unisono), en het bewaren van een “helikopterzicht” over dossiers – ook wanneer er geen afzonderlijke dienst Evenementen bestaat.

Verder worden ook **protocollaire en ceremoniële taken** genoemd, zoals recepties, officiële plechtigheden, jubilarissen, jumelages en ontvangsten. Sommige besturen koppelen hieraan ook handelsacties in het centrum, bevlagging, feestverlichting of kerstinitiatieven.

Ten slotte wijzen enkele antwoorden op een sterke **interne spreiding van taken**, waarbij verantwoordelijkheden rond kermissen, markten of administratieve verwerking bij andere diensten (bv. Economie, Secretariaat) zijn ondergebracht, of waarbij de dienst Evenementen slechts uit één medewerker bestaat en vooral externe organisatoren ondersteunt.

Budget

Naast de organisatorische inbedding van de evenementenwerking is ook de beschikbare financiële ruimte een belangrijke factor in hoe lokale besturen hun evenementenbeleid vormgeven. In dit deel kijken we daarom naar de budgetten die steden en gemeenten beschikbaar hebben voor evenementen. Daarbij gaan we in op het bestaan van een werkingsbudget, de manier waarop de middelen worden ingezet alsook de omvang van de beschikbare budgetten.

Werkingsbudget voor evenementen en besteding

Uit de bevraging blijkt dat een grote meerderheid van de lokale besturen over een werkingsbudget voor evenementen beschikt. In totaal geeft 73,2% van de 138 lokale besturen aan een dergelijk budget te hebben. Ongeveer een vijfde (20,3%) beschikt niet over een afzonderlijk evenementenbudget terwijl 6,5% van de respondenten aangeeft dit niet te weten.

Voor de steden en gemeenten die over een werkingsbudget voor evenementen beschikken, wordt dit budget in de eerste plaats ingezet voor **eigen producties en organisatie** (98%). Daarnaast wordt het vaak gebruikt voor **het subsidiëren van kleinschalige lokale evenementen** (65,3%). In een beperkter aantal besturen dient het budget ook voor het **sponsoren en/of aankopen van grotere externe producties** (34,7%).

Een kleinere groep lokale besturen (11,9%) geeft aan dat het budget ook voor andere doeleinden wordt ingezet. Uit de open antwoorden blijkt dat dit onder meer kan gaan om de aankoop en het onderhoud van (herbruikbaar) materiaal voor de uitleendienst, bijkomende subsidies of cheques voor buurtinitiatieven en verenigingen, en uitgaven voor aankleding van de publieke ruimte (bv. bevlagging en feestverlichting).

Omvang van het evenementenbudget

Naast de vraag of lokale besturen over een werkingsbudget beschikken en hoe dit wordt ingezet, is ook de omvang van deze budgetten relevant. Over alle besturen heen bedraagt het gemiddelde budget € 254.532, terwijl de mediaan € 100.000 bedraagt. Het verschil tussen beide maatstaven wijst op een sterke spreiding, waarbij enkele hogere budgetten het gemiddelde substantieel optrekken. Om die reden biedt de mediaan in dit geval een beter beeld van het doorsnee evenementenbudget.

Wanneer het budget wordt uitgesplitst naar gemeentegrootte, blijkt dat de beschikbare middelen in absolute termen toenemen naarmate het inwonersaantal stijgt. Tabel 3 geeft een overzicht van het gerapporteerde evenementenbudget van de lokale besturen die een exact bedrag rapporteerden (n = 72) per gemeentegrootte. Hierin zien we dat kleinere gemeenten (minder dan 9.999 inwoners) een mediaanbudget rapporteren van € 35.000, terwijl dit oploopt tot € 221.000 bij gemeenten met meer dan 40.000 inwoners. Centrumsteden bevinden zich in een geheel andere orde van grootte, met een mediaanbudget van € 1.625.000.

Tabel 3. Gerapporteerd totaal werkingsbudget voor evenementen (in euro), naar gemeentegrootte

Inwonersaantal	# in de steekproef	Minimum (€)	Maximum (€)	Mediaan (€)	Gemiddeld (€)**
< 9.999	6	2.750	85.000	35.000	40.458
10.000 – 19.999	24	1.500	680.000	50.000	101.438
20.000 – 29.999	21	20.000	2.000.000	150.000	269.321
30.000 – 39.999	7	20.000	355.000	100.000	159.286
> 40.000*	10	35.000	455.000	221.000	232.046
Centrumsteden	4	807.883	2.500.000	1.625.000	1.639.471

*Exclusief centrumsteden

**Gemiddelden afgerond op hele euro voor leesbaarheid

Tegelijk blijft de spreiding binnen de categorieën aanzienlijk. In meerdere gevallen liggen de maximale budgetten substantieel hoger dan de mediaan, wat wijst op belangrijke verschillen tussen lokale besturen. Naast schaalgrootte spelen ook lokale beleidskeuzes, de rol van de gemeente als organisator of facilitator van evenementen en de manier waarop middelen over verschillende diensten zijn verdeeld een rol.

Bij de interpretatie van deze cijfers is enige voorzichtigheid geboden. Uit de open antwoorden blijkt dat het begrip “werkingsbudget voor evenementen” niet in alle besturen eenduidig wordt ingevuld. Sommige respondenten verwijzen enkel naar budgetten voor eigen producties, terwijl anderen ook subsidies voor externe evenementen, of bijkomende uitgaven zoals investeringen in uitleenmateriaal, infrastructuur, aankleding van de publieke ruimte meenemen. In enkele gevallen wordt bovendien aangegeven dat budgetten versnipperd zijn over verschillende diensten of meerjarenplannen, waardoor geen exact totaalbedrag kan worden gegeven.

Dit wijst erop dat de gerapporteerde bedragen mogelijk niet volledig vergelijkbaar zijn tussen besturen. De cijfers geven dus een indicatief beeld van de grootteorde van de beschikbare middelen, maar dienen niet gelezen te worden als strikt uniforme of boekhoudkundig afgebakende budgetcategorieën.

Evenementenloket

Naast personeelscapaciteit en financiële middelen spelen ook organisatorische instrumenten een belangrijke rol in de praktische ondersteuning en coördinatie van evenementen. In dit deel staan we stil bij het evenementenloket dat een belangrijke rol speelt bij de evenementenwerking van steden en gemeenten. We focussen ons op het digitale karakter van het loket, de achterliggende software die gebruikt wordt, de integratie met andere bestaande toepassingen en het aantal evenementaanvragen dat behandeld wordt.

Digitaal evenementenloket

De grote meerderheid van steden en gemeenten (82,6%) beschikt over een **digitaal evenementenloket.** Bij een digitaal evenementenloket spreken we zowel over een digitale front- en backoffice. Dit cijfer bevestigt het vermoeden dat er de laatste jaren heel wat geïnvesteerd is in het digitaliseren van de administratieve verwerking van evenementaanvragen.

Voor de uitrol van dit digitaal evenementenloket doen de meeste steden en gemeenten (82,6%) beroep op een **commercieel softwarepakket** dat specifiek

ontwikkeld werd voor evenementen. Van deze groep maakt 72% gebruik van het platform **Eaglebe**. Andere platformen die uit deze bevraging naar voor komen zijn: Flowlab, e2e, Spotbooking, Geo-IT, Recreatex, Green Valley Belgium, eGovFlow en RIHO-SEAS. Daarnaast zijn er nog 9,1% die gebruik maken van een toepassing aangeleverd door hun vaste dienstenleverancier en 8,3% die een eigen tool hebben ontwikkeld.

In Tabel 4 gaan we dieper in op de aansluiting van het digitaal evenementenloket op andere toepassingen die een rol spelen binnen de evenementenwerking van steden en gemeenten (n = 119). Voor 64,7% van de digitale evenementenloketten is er een integratie met **GIPOD** (Generiek Informatieplatform Openbaar Domein) voorzien. Dit komt mede door de verplichting in het GIPOD-decreet om meerdaagse evenementen in GIPOD te registreren. Daarnaast zorgt GIPOD voor een efficiënte coördinatie en digitalisering van innames openbaar domein waardoor de kans op een dubbele inname verkleint en de behandeling van de vergunningsaanvraag sneller verloopt.

Ook de **e-tool toertochten van Sport Vlaanderen** (40,3%) heeft bij heel wat steden en gemeenten de weg naar het digitaal evenementenloket gevonden. Integratie met Uit in Vlaanderen komt minder vaak voor (17,6%). Wat opvalt is het lage cijfer voor het Verenigingsloket (8,4%) wetende dat steden en gemeenten tegen eind 2027 aangesloten moeten zijn op het Verenigingsregister en dat vanaf dan de gegevens van het Verenigingsloket gebruikt moeten worden voor hun dienstverlening. Onder de categorie “Andere” (18,5%) wordt er vooral gewezen naar applicaties van de politie en de veiligheidsdiensten.

Tabel 4. Percentage steden en gemeenten met een digitale toepassing in het evenementenloket (n = 119)

Digitale toepassing	% steden en gemeenten
GIPOD	64,7%
E-tool toertochten	40,3%
Uit in Vlaanderen/Publiq	17,6%
Verenigingsloket	8,4%
Andere	18,5%
Geen integraties	20,2%

Deze resultaten zijn natuurlijk sterk afhankelijk van het type software dat gebruikt wordt en het aanbod van de leverancier. Zo heeft de werking en de ontwikkeling van Eaglebe, gezien haar ruime marktaandeel, een enorme invloed op deze cijfers. Tot slot geven verschillende besturen aan dat zij nood hebben aan een verdere harmonisering met andere programma's en applicaties zoals de systemen voor het notulenbeheer of de werking van de uitleendienst.

Aantal evenementaanvragen

Naast de werking van het (digitaal) evenementenloket werd er ook gepeild naar het **gemiddeld aantal evenementaanvragen** dat steden en gemeenten jaarlijks binnen krijgen. Tabel 5 geeft een indicatie van het spreidingsgebied van het aantal aanvragen per gemeentecategorie.

Tabel 5. Minimum- en maximumaantal aanvragen, naar gemeentegrootte (n = 136)

Inwonersaantal	Minimum aantal aanvragen	Maximum aantal aanvragen
Minder dan 9.999	15	380
10.000 – 19.999	15	450
20.000 – 29.999	100	800
30.000 – 39.999	40	1000
Meer dan 40.000*	110	600
Centrumsteden	100	4500

*Exclusief centrumsteden

De gerapporteerde cijfers tonen een **zeer grote spreiding**: het aantal aanvragen varieert van 15 tot 4.500 per jaar. Deze verschillen wijzen op uiteenlopende contexten en schaalgroottes, maar vragen ook om een **voorzichtige interpretatie**. Achteraf gezien lijkt het erop dat de vraag zelf op verschillende manieren geïnterpreteerd kon worden. Wat precies als "evenement" wordt beschouwd, verschilt immers sterk tussen lokale besturen. Sommige steden tellen bijvoorbeeld kleinschalige activiteiten of interne initiatieven mee, terwijl andere dat niet doen. Daarnaast is het onduidelijk of dit enkel evenementen op het openbaar domein betreft, of ook evenementen op het privaat domein.

Tot slot lopen niet in alle besturen alle (interne) aanvragen via het evenementenloket; eigen gemeentelijke evenementen worden soms buiten dit systeem georganiseerd. De gerapporteerde aantallen geven dus een indicatieve orde van grootte, maar bevatten belangrijke nuanceverschillen. Voor een meer accurate vergelijking tussen steden en gemeenten is een eenduidigere afbakening van het begrip “evenement” en van de scope van de aanvragen noodzakelijk.

Als we het gemiddeld aantal evenementaanvragen per gemeentecategorie erbij nemen valt het op dat de categorie “30.000 – 39.999” meer evenementenaanvragen krijgt dan de categorie “groter dan 40.000”. Ook hier liggen wellicht de verschillende gemeentelijke keuzes en de interpretatie van de vraag en het begrip evenementen mede aan de oorzaak waardoor het moeilijk is om algemene conclusies te trekken.

Tabel 6. Aantal steden en gemeenten en gemiddeld aantal aanvragen, naar gemeentegrootte

Inwonersaantal	# in de steekproef	Gemiddeld aantal aanvragen
Minder dan 9.999	15	167
10.000 – 19.999	52	191
20.000 – 29.999	31	295
30.000 – 39.999	13	433
Meer dan 40.000*	14	344
Centrumsteden	11	1242

*Exclusief centrumsteden

Aantal evenementaanvragen per type organisator

Uit de bevraging blijkt dat 60,3% van het aantal evenementaanvragen afkomstig is van lokale verenigingen en/of organisaties, handelaars of burgers (zie Tabel 7). 19% van de aanvragen wordt ingediend door de steden en gemeenten zelf voor hun eigen activiteiten en 10,3% is afkomstig van externe organisatoren buiten de stad of gemeente (verenigingen en professionele organisaties).

Tabel 7. Percentage aanvragen per type organisatie ten opzichte van het totaal aantal aanvragen (n = 130)

Type organisatie	% aanvragen op het totaal aantal aanvragen
Evenementen georganiseerd door lokale verenigingen, organisaties, handelaars en burgers	60,3%
Evenementen georganiseerd door de stad/gemeente	19,0%
Evenementen georganiseerd door externe verenigingen, organisaties van buiten de stad	10,3%
Evenementen in samenwerking tussen stad/gemeente en externen	7,9%
Andere	2,5%

Ondersteuning

In het volgende onderdeel kijken we naar de praktische ondersteuning die steden en gemeenten verlenen. We richten ons op de verschillende gemeentelijke reglementen die gehanteerd worden, bepaalde logistieke steun die wordt aangeboden (uitleendienst, evenementenlocaties en herbruikbaar cateringmateriaal) en de wijze waarop organisatoren geïnformeerd en betrokken worden.

Reglementen

Bij de evenementenwerking van steden en gemeenten spelen tal van gemeentelijke reglementen een rol. Door de gemeentelijke autonomie, wat vergelijken moeilijk maakt, en mogelijke verschillen bij de interpretatie bij het lezen van deze vragen, zijn de resultaten van deze rubriek eerder indicatief en richtinggevend.

Een minderheid van de steden en gemeenten (37,7%) beschikt over een **algemeen gemeentelijk evenementenreglement** (n = 138; zie Tabel 8). Dit betekent niet dat de meerderheid geen regelgevend kader heeft. Vaak worden de lokale spelregels rond evenementen verwerkt in het algemeen politiereglement of het reglement inname openbaar domein.

Aanvullend worden er diverse gemeentelijke reglementen opgemaakt voor **specifieke categorieën van evenementen**. Zo beschikt 58,9% van de steden en gemeenten over een apart fuifreglement. Naast de reglementen voor pop-ups/zomerbars (40%) en wielerwedstrijden (33,3%) zijn er in sommige gevallen ook nog specifieke reglementen voor kermissen, circussen, buurtfeesten, ….

Tabel 8. Percentage steden en gemeenten met specifieke evenementenreglementen

Type reglement	n	% met dit reglement
Algemeen evenementenreglement	138	37,7%
Fuifreglement	90	58,9%
Pop-ups/zomerbars	90	40,0%
Wielerwedstrijden	90	33,3%
Ander specifiek reglement	90	18,9%
Retributiereglement	138	29,7%
Subsidiereglement	138	57,2%
Sponsorreglement	138	8,7%

*n verwijst naar het aantal steden/gemeenten die deze vraag hebben beantwoord

Naast het regelgevende luik werd er ook gevraagd naar de financiële/budgettaire invalshoek van gemeentelijke reglementen (zie Tabel 8). Slechts 29,7% van de steden en gemeenten heeft een **retributiereglement** voor evenementen. Vanuit economisch standpunt is dit een laag cijfer gezien dat tal van steden en gemeenten op zoek zijn naar extra inkomsten. Bovendien vinden veel evenementen plaats op aantrekkelijke locaties op het openbaar domein omgeven door lokale handel en horeca die wel betalen voor deze centrale ligging. Bij 9,4% wordt er momenteel gewerkt aan een soortgelijk reglement.

Verder geeft 57,2% aan over een **subsidiereglement** voor evenementen te beschikken. Binnen deze bevraging werd er niet verder doorgevraagd naar de begunstigden van deze reglementen. 12,3% van de respondenten geeft aan dat er een subsidiereglement zit aan te komen.

Uitleendienst

Uit de bevraging blijkt dat de overgrote meerderheid van steden en gemeenten over een **uitleendienst** beschikt (97,8%; n = 138). Ongeveer de helft (51,9%) hiervan past de werking van de uitleendienst aan afhankelijk van het **type organisator** en/of het **gevraagde materiaal**. Verschillende besturen geven in de open antwoorden aan dat de uitleendienst in de eerste plaats gericht is op evenementen die georganiseerd worden door erkende lokale verenigingen.

Verhuur van evenementenlocaties

Ook het ter beschikking stellen van gemeentelijke infrastructuur voor organisatoren van evenementen lijkt voor de meeste steden en gemeenten een evidentie. Bij 92% van de respondenten kunnen externen gebruik maken van een gemeentelijke zaal en/of evenementlocatie. Wanneer we dieper ingaan op het profiel van de gebruikers en het type activiteiten dat er plaatsvindt stellen we vast dat het voorzien van deze locaties sterk gericht is **op het verenigingsleven** (97%). Daarbij valt op dat ook verenigingen van buiten de stad of gemeente doorgaans gebruik kunnen maken van deze infrastructuur (84,3%). Tot slot geeft 66,9% aan dat ook **private evenementen** (bv: verjaardagen, huwelijken, familiefeesten, …) deze locaties kunnen huren.

Herbruikbaar cateringmateriaal

Het merendeel van de respondenten (59,4%) biedt geen ondersteuning aan lokale organisatoren bij het gebruik van **herbruikbaar cateringmateriaal**.

Binnen de groep die wel herbruikbaar cateringmateriaal aanbiedt zien we een duidelijke focus op **herbruikbare bekers** (zie Tabel 9). Slechts 3,6% van de respondenten beschikt ook over herbruikbaar eetgerei (borden, bestek, schalen, ..). Het grote verschil tussen bekers en eetgerei is niet verwonderlijk gezien dat het gebruik van herbruikbare bekers al langer wettelijk verankerd is en dat deze verplichting op een breder scala van evenementen van toepassing is.

Tabel 9. Percentage steden en gemeenten dat herbruikbaar cateringmateriaal ter beschikking stelt (n = 138)

Herbruikbaar cateringmateriaal	% dat materiaal ter beschikking stelt
Geen aanbod	59,4%
Enkel bekers	37,0%
Bekers en eetgerei	3,6%

Het herbruikbaar cateringmateriaal (n = 56) wordt in de eerste plaats aangeboden **via een eigen gemeentelijke stock** (76,8%) gevolgd door een **raamcontract met een externe partner** (21,4%). De raamcontracten die in deze bevraging naar voor komen werden afgesloten met: Cup Concept, Cup 2 Rent, Festicup, Re-uz, Let's Repeat en Cup Nation.

Verder is er nog 10,7% die herbruikbaar materiaal op een andere manier aanbiedt, onder meer door het geven van subsidies of het faciliteren bij specifieke evenementen.

Overleg en communicatie

Ruim 70% van de steden en gemeenten (n = 137) **overlegt met externen over evenementen**. 41,6% geeft aan dat dit overleg op structurele basis gebeurt via periodiek overleg, onder meer met politie en brandweer, die door steden en gemeenten als externe partners worden beschouwd. Afhankelijk van de grootte en de werking van de gemeente kunnen ook bijkomende interne diensten en personen hierop aansluiten (bv: Noodplanning, het beleid, dienst Mobiliteit…). Bij evenementen met een grotere impact wordt in vele gevallen ook de organisator mee uitgenodigd.

Voorafgaand aan een overleg kunnen steden en gemeenten organisatoren informeren en sensibiliseren via **infoavonden, workshops en opleidingen**. 35,5% geeft aan dit effectief te doen. De populairste thema's die aan bod komen zijn de **werking van het evenementenloket, de regelgeving en veiligheid**. Daarnaast worden deze bijeenkomsten bijna altijd georganiseerd door interne medewerkers van de stad of de gemeente.

Evenementenbeleid

Na de organisatorische inbedding van de evenementenwerking wordt in dit deel stilgestaan bij de strategische keuzes die lokale besturen maken binnen hun evenementenbeleid. Daarbij wordt eerst gekeken of steden en gemeenten een specifiek kader rond evenementen hebben uitgewerkt en hoe actueel deze kaders zijn. Vervolgens komen de belangrijkste beleidsprioriteiten van de dienst Evenementen aan bod, evenals de doelgroepen waarop het beleid zich expliciet richt. Samen bieden deze elementen inzicht in de inhoudelijke richting en focus van het lokale evenementenbeleid.

Beleidsvisie evenementen

Aangezien 2025 voor veel lokale besturen in het teken stond van de opmaak van een nieuw meerjarenplan, werd in de bevraging nagegaan in welke mate steden en gemeenten beschikken over een **expliciete visie of beleidsnota rond evenementen**.

Uit de bevraging blijkt dat 16,7% van de steden en gemeenten reeds beschikt over een **goedgekeurde beleidsnota rond evenementen**. Daarnaast geeft 19,4% aan momenteel een dergelijke nota uit te werken en 22,9% dat zij hiermee op korte termijn aan de slag zullen gaan. Daartegenover staat dat 41% op dit moment nog niet over een formeel vastgelegde beleidsnota rond evenementen beschikt.

Er blijkt geen uitgesproken of eenduidig verband te zijn tussen gemeentegrootte en het beschikken over een goedgekeurde beleidsnota rond evenementen (zie Tabel 10). Aangezien het aantal besturen in sommige groottecategorieën beperkt is – met name bij kleinere gemeenten en centrumsteden – moeten deze resultaten voorzichtig worden geïnterpreteerd. In verschillende groottecategorieën beschikt ongeveer één op vijf gemeenten over een formeel goedgekeurde visie. Opvallend is dat het aandeel gemeenten met een goedgekeurde beleidsnota bij de kleinste besturen (< 10.000 inwoners) relatief hoog ligt. Dit aandeel is zelfs hoger dan bij de centrumsteden en vergelijkbaar met dat bij grotere gemeenten. Daarnaast geeft in quasi alle categorieën een aanzienlijke groep aan momenteel een beleidsnota uit te werken of dit op korte termijn te plannen. Vooral bij gemeenten vanaf 30.000 inwoners en bij centrumsteden lijkt de beleidsontwikkeling sterker in beweging.

Tabel 10. Aanwezigheid van een evenementenbeleidsnota naar gemeentegrootte

Inwonersaantal	# in de steekproef	Goedgekeurde beleidsnota	Nota in opmaak	Nota gepland op korte termijn	Geen beleidsnota
< 9.999	14	21,4%	0%	21,4%	57,1%
10.000 – 19.999	59	8,5%	22,0%	20,3%	49,2%
20.000 – 29.999	32	25,0%	9,4%	21,9%	43,8%
30.000 – 39.999	14	21,4%	21,4%	35,7%	21,4%
> 40.000*	14	21,4%	28,6%	35,7%	14,3%
Centrumsteden	11	18,2%	45,5%	9,1%	27,3%

*Exclusief centrumsteden

†Percentages zijn berekend binnen elke groottecategorie; rijen tellen op tot 100%.

Op basis van de gegevens van de respondenten die deze vraag hebben beantwoord (n = 21) blijkt dat 42,9% van de beleidsnota's in de voorbije vijf jaar werd goedgekeurd. In 52,3% van de lokale besturen is de beleidsnota of visie al vijf tot tien jaar van kracht, terwijl in één de beleidsnota zelfs 25 jaar geleden werd opgesteld.

In 58,3% van de steden en gemeenten die een goedgekeurde beleidsnota of visie hebben (n = 24) wordt dit regelmatig geactualiseerd, terwijl dit in 25% van de besturen niet het geval is. 16,7% van de respondenten geeft aan dit niet te weten. Tegelijk wijzen deze resultaten op een bredere beleidsvraag. Een beleidsnota rond evenementen kan worden beschouwd als een levend document, dat idealiter regelmatig wordt geactualiseerd in functie van veranderende beleidsprioriteiten, nieuwe inzichten uit evaluaties of evoluties in het lokale evenementenlandschap.

Het beschikken over een beleidsnota vormt daarbij slechts een eerste stap; minstens even belangrijk is de mate waarin deze nota actief wordt gebruikt en aangepast in de praktijk.

Beleidsprioriteiten van de dienst Evenementen

In de enquête werd bevraagd wat momenteel de drie belangrijkste beleidsprioriteiten zijn voor de dienst Evenementen binnen het lokaal bestuur. Respondenten konden **maximaal drie prioriteiten** selecteren uit een lijst van 13 domeinen of een andere prioriteit aanduiden (zie Tabel 11).

Tabel 11. Beleidsprioriteiten van de dienst Evenementen (top drie) (n = 145)

Beleidsprioriteit	% steden en gemeenten dat deze prioriteit selecteerde
Administratieve vereenvoudiging en/of digitalisering	60,0%
Ondersteuning van externe organisatoren	55,9%
Kwaliteitsverbetering van eigen evenementen	29,0%
Veiligheid en crowd management	28,3%
Duurzaamheid	22,8%
Economische impact / ondersteuning van lokale handel	17,9%

De resultaten tonen dat lokale besturen hun evenementenwerking vandaag in de eerste plaats willen versterken op het vlak van interne efficiëntie en ondersteuning van organisatoren. Dat administratieve vereenvoudiging en/of digitalisering het vaakst wordt geselecteerd (door 60% van de steden en gemeenten), wijst op een **duidelijke nood aan gestroomlijnde processen, transparantere procedures en gebruiksvriendelijke digitale systemen**. Dit sluit aan bij bredere tendensen binnen lokale besturen rond procesoptimalisatie en dienstverlening.

Daarnaast krijgt **ondersteuning van externe organisatoren** een hoge prioriteit (55,9%). Dit suggereert dat steden en gemeenten hun rol niet enkel zien als regulator of organisator, maar ook als facilitator van lokaal initiatief en verenigingsleven. De focus ligt dus niet alleen op eigen producties, maar ook op het versterken van het bredere evenementenecosysteem.

De prioriteiten kwaliteitsverbetering van eigen evenementen (29%) en veiligheid en crowd management (28,3%) tonen dat lokale besturen tegelijk blijven investeren

in professionalisering en risicobeheersing. Samen wijzen deze keuzes op een sector in ontwikkeling, waarin efficiëntie, ondersteuning, kwaliteit en veiligheid centrale aandachtspunten vormen. Tegelijk wijzen de open antwoorden op een spanningsveld tussen beleidsambities en beschikbare capaciteit.

“De ambitie is vaak groter dan de beschikbare middelen.”

Medewerker lokaal bestuur, workshop Evenementencafé

De overige beleidsdomeinen worden duidelijk minder frequent geselecteerd, wat wijst op een tweede orde van prioriteiten binnen de huidige evenementenwerking. Duurzaamheid (22,8%) scoort nog relatief het hoogst binnen deze groep, wat suggereert dat het thema in veel lokale besturen wel aandacht krijgt, maar voor veel besturen (nog) niet tot de absolute topprioriteiten behoort.

Opvallend is dat thema’s zoals burgerbetrokkenheid en co-creatie (11%), inclusie en toegankelijkheid (6,9%) en vooral evaluatie en dataverzameling (2,8%) relatief weinig worden genoemd als topprioriteit. Dit kan erop wijzen dat deze domeinen wel aanwezig zijn in het beleid, maar momenteel minder urgent worden geacht dan operationele en organisatorische uitdagingen.

Tegelijk suggereert de lage prioritering van evaluatie en dataverzameling dat de systematische monitoring van impact en effecten van evenementen in veel lokale besturen (nog) geen uitgesproken beleidsfocus vormt.

Doelgroepen/bewonersprofielen voor de dienst Evenementen

Binnen de bevraging werd nagegaan op welke doelgroepen of bewonersprofielen expliciet wordt gefocust binnen het evenementenbeleid of -aanbod. Respondenten konden **maximaal drie prioritaire doelgroepen** aanduiden. Waar expliciete keuzes worden gemaakt, gaat de aandacht in de eerste plaats naar l**okale verenigingen (34%)** en **gezinnen (28%)**. Ook senioren (13%) en kinderen (12%) worden door een beperkter aandeel van de lokale besturen als prioritaire doelgroep genoemd. Opvallend is dat jongeren (8%) relatief weinig als expliciete prioriteit worden aangeduid, ondanks hun prominente aanwezigheid in veel beleids- en visieteksten. In de verdiepende sessies met medewerkers bij lokale besturen (Evenementencafé #6 in Vilvoorde) gaven verschillende steden en gemeenten aan dat de focus op jongeren vaak indirect via (jeugd)verenigingen verloopt, wat de relatief lage expliciete prioritering van jongeren als aparte doelgroep kan helpen verklaren.

“Jongeren bereiken we meestal via verenigingen, niet rechtstreeks”

Medewerker lokaal bestuur, workshop Evenementencafé

Verder worden kwetsbare doelgroepen, zoals mensen in armoede of met een beperkt inkomen (4%) en personen met een beperking (3%), slechts in beperkte mate expliciet benoemd. Dit wijst erop dat er, in verhouding tot bredere beleidsambities rond inclusie en toegankelijkheid, nog ruimte bestaat om het evenementenbeleid sterker te verbinden met **sociale en inclusieve doelstellingen**.

Uit de resultaten blijkt echter dat **50% van de steden en gemeenten geen specifieke doelgroepen vooropstelt** binnen het evenementenbeleid. Deze vaststelling roept enkele strategische reflecties op. Ten eerste formuleren veel lokale besturen ambities rond bijvoorbeeld een positief imago, levendigheid of sociale cohesie (zie hieronder). Voor wie wordt dit beleid gevoerd, en welke doelgroepen hebben daar het meest baat bij? Het expliciet bepalen van prioritaire doelgroepen kan helpen om beleidskeuzes scherper te stellen en gerichter middelen in te zetten.

Ten tweede is het de vraag **hoe vooruitgang of doelbereik kan worden gemeten**. Wanneer geen duidelijke doelgroep wordt afgebakend, wordt het moeilijker om relevante indicatoren te bepalen en na te gaan of het evenementenbeleid effectief inspeelt op de noden van specifieke groepen. Bovendien is de verdeling van zowel middelen als effecten van evenementen zelden gelijk: bepaalde doelgroepen of buurten ervaren meer positieve impact, terwijl andere mogelijk vaker geconfronteerd worden met overlast. Een expliciete doelgroepenbenadering kan lokale besturen ondersteunen om deze verdelingsvraagstukken bewuster en beter onderbouwd aan te pakken.

Maatschappelijke impact van evenementen

Na de inhoudelijke en strategische keuzes binnen het evenementenbeleid wordt in dit deel ingezoomd op de **maatschappelijke doelstellingen** die lokale besturen vandaag met evenementen nastreven (positieve impact) en op de effecten die zij in de toekomst willen versterken of vermijden (negatieve impact). Deze inzichten schetsen hoe lokale besturen de rol en betekenis van evenementen positioneren binnen hun bredere beleidskaders.

Huidige prioriteiten – positieve impact

De lokale besturen werd gevraagd in welke mate zij **momenteel inzetten** op verschillende types **positieve impact van evenementen** (zie Figuur 2). In onderstaande bespreking wordt gefocust op het aandeel respondenten dat aangeeft hier “in sterke mate” of “altijd” op in te zetten.

Het meest uitgesproken wordt ingezet op **plezier, ontspanning en entertainment** (90,1%), wat aangeeft dat de belevingsfunctie van evenementen duidelijk centraal staat in het huidige beleid. Ook het versterken van het **positieve imago van de stad/gemeente** (72,1%) scoort hoog. Ongeveer de helft van de besturen zet in sterke mate of altijd in op **sociale cohesie** (55%), het **bevorderen van de lokale economie** (52,7%) en het **trots maken van bewoners over hun eigen stad of gemeente** (53%). Deze resultaten wijzen op een duidelijke focus op beleving, uitstraling en (in iets mindere mate) gemeenschapsvorming en economische meerwaarde.

Andere maatschappelijke impactdomeinen krijgen momenteel beduidend minder aandacht. Zo geeft ongeveer een derde aan sterk of structureel in te zetten op culturele verrijking en interculturele ontmoeting (32,1%), het verbinden van diverse doelgroepen (31,5%), het versterken van toerisme (34,6%) en het bevorderen van welzijn (29,2%). Andere domeinen scoren duidelijk lager, ecologische impact (23,3%), burgerparticipatie (24,6%), ontwikkeling van lokaal talent (19,3%), actief burgerschap (17%) en vooral educatieve impact (9,3%).

Figuur 2. Huidige inzet van lokale besturen op positieve impact van evenementen (n = 129–131, afhankelijk van het item)

Type impact	Helemaal niet	In beperkte mate	In zekere mate	In sterke mate	Altijd
Plezier, ontspanning & entertainment	0,0%	1,5%	8,4%	54,2%	35,9%
Versterken sociale cohesie	1,5%	11,5%	32,1%	46,6%	8,4%
Lokale economie bevorderen	0,8%	11,6%	34,9%	49,6%	3,1%
Positief imago stad/gemeente	0,8%	10,1%	17,1%	48,1%	24,0%
Bewoners trots maken over hun stad of gemeente	3,1%	13,1%	30,8%	39,2%	13,8%
Culturele verrijking & interculturele ontmoeting	2,3%	22,9%	42,7%	29,8%	2,3%
Verbinden diverse doelgroepen	4,6%	21,5%	42,3%	30,0%	1,5%
Welzijn van burgers bevorderen	7,7%	20,8%	42,3%	23,8%	5,4%
Versterken van toerisme	7,7%	27,7%	30,0%	30,0%	4,6%
Ecologische impact benutten/verbeteren	4,7%	32,6%	39,5%	21,7%	1,6%
Burgerparticipatie verhogen	5,4%	26,2%	43,8%	23,1%	1,5%
Ontwikkeling van lokaal talent	6,2%	30,0%	44,6%	18,5%	0,8%
Actief burgerschap versterken	9,2%	41,5%	32,3%	16,2%	0,8%
Educatieve impact	7,7%	45,4%	37,7%	8,5%	0,8%

Opvallend is dat enkel bij **plezier en entertainment** een zeer groot aandeel ook “altijd” aanduidt (35,9%), terwijl bij andere impacttypes deze categorie beperkt blijft. Dit suggereert dat bepaalde impactdoelstellingen – met name beleving en imago – structureel verankerd zijn in het beleid, terwijl andere doelen eerder afhankelijk lijken te zijn van het type evenement of de specifieke context waarin het plaatsvindt.

Samen genomen wijzen deze resultaten erop dat evenementen in veel lokale besturen vandaag in de eerste plaats worden benaderd als **instrument voor beleving en uitstraling**, terwijl andere maatschappelijke doelstellingen een minder structurele plaats innemen.

Toekomstige prioriteiten – positieve impact

Met het oog op de verdere ontwikkeling van het evenementenbeleid werd gepeild naar de impactdomeinen waarop lokale besturen (n = 136) **in de toekomst** sterker willen inzetten. Ze konden maximaal drie keuzes aanduiden.

Het vaakst genoemde impactdomein is het versterken van **het positieve imago van de stad of gemeente** (44,9%; zie Tabel 12). Daarnaast geeft ongeveer een derde van de besturen aan sterker te willen inzetten op het **bevorderen van de lokale economie** (33,8%) en op **plezier, ontspanning en entertainment** (33,1%). Ook **sociale cohesie** wordt relatief vaak geselecteerd (32,4%). Deze vier domeinen vormen duidelijk de kern van de toekomstige beleidsprioriteiten.

Andere maatschappelijke doelstellingen worden beduidend minder frequent tot de top drie gerekend. Zo wil 22,1% meer inzetten op het trots maken van bewoners over hun stad of gemeente, terwijl domeinen zoals het verbinden van diverse doelgroepen (17,6%), burgerparticipatie (17,6%), ecologische impact (15,4%) en culturele verrijking en interculturele ontmoeting (15,4%) door een beperktere groep worden aangeduid. Nog minder prioriteit gaat naar het versterken van toerisme (12,5%), actief burgerschap (13,2%), het bevorderen van welzijn (10,3%), de ontwikkeling van lokaal talent (8,8%) en vooral educatieve impact (4,4%).

Vergeleken met de huidige inzet (zie vorig deel) blijkt dat domeinen die vandaag al sterk verankerd zijn – zoals beleving en imago – ook in de toekomst hoog blijven scoren. Daartegenover staat dat ambities rond participatie, educatie, actief burgerschap of talentontwikkeling relatief beperkt blijven. Dit suggereert dat het evenementenbeleid ook de komende jaren vooral zal worden gepositioneerd rond beleving, uitstraling en economische return, terwijl bredere maatschappelijke transformatiedoelen voorlopig minder centraal staan. Dit roept de vraag op in welke mate deze beleidsaccenten aansluiten bij andere prioriteiten, zoals duurzaamheid, inclusie of participatie, en of evenementen explicieter als hefboom voor dergelijke doelstellingen kunnen worden ingezet.

Opvallend daarbij is dat zelfs de meest geselecteerde prioriteiten door minder dan de helft van de besturen worden aangeduid (tussen ongeveer 32% en 45%). Omdat respondenten maximaal drie opties konden selecteren, wijst dit op een duidelijke differentiatie in beleidskeuzes. Er tekent zich geen uniforme toekomstagenda af; steden en gemeenten leggen uiteenlopende accenten in functie van hun lokale context, schaal, beleidsdoelstellingen en bestaande sterktes.

Dit alles benadrukt dat impactcreatie via evenementen geen one-size-fits-all-benadering toelaat. Verschillende lokale realiteiten vragen om verschillende strategische positioneringen van evenementen, afhankelijk van de maatschappelijke doelstellingen die men wil realiseren. Een gedifferentieerde en contextgevoelige aanpak lijkt dan ook aangewezen.

Tabel 12. Positieve impact van evenementen waarop lokale besturen in de toekomst sterker willen inzetten (top drie) (n = 136)

Type positieve impact	% steden en gemeenten dat dit als prioriteit aanduidde
Positief imago stad/gemeente	44,9%
Lokale economie bevorderen	33,8%
Plezier, ontspanning en entertainment	33,1%
Versterken sociale cohesie	32,4%
Bewoners trots maken over hun stad/gemeente	22,1%
Verbinden diverse doelgroepen	17,6%
Burgerparticipatie verhogen	17,6%
Culturele verrijking & interculturele ontmoeting	15,4%
Ecologische impact benutten/verbeteren	15,4%
Actief burgerschap versterken	13,2%
Versterken van toerisme	12,5%
Welzijn van burgers bevorderen	10,3%
Ontwikkeling van lokaal talent	8,8%
Educatieve impact	4,4%
Andere	2,2%

Toekomstige prioriteiten – negatieve impact

Lokale besturen gaven daarnaast aan welke negatieve impact van evenementen zij in de toekomst prioritair willen **vermijden of aanpakken** (zie Tabel 13). Ook hier konden ze **maximaal drie keuzes** aanduiden. Daarbij springt één aandachtspunt duidelijk naar voren: **overlast (bv. lawaai, verkeer, afval) voor omwonenden** (74,8%). Dit bevestigt dat de leefomgeving en het draagvlak bij bewoners een centrale zorg blijven binnen het evenementenbeleid.

Tabel 13. Negatieve impact van evenementen die lokale besturen in de toekomst willen aanpakken of vermijden (top drie) (n = 135)

Type negatieve impact	% steden en gemeenten dat dit als prioriteit aanduidde
Overlast voor omwonenden	74,8%
Mobiliteitsproblemen	34,8%
Onveiligheidsgevoel bij bewoners of bezoekers	30,4%
Oneerlijke of onevenwichtige verdeling van middelen of ondersteuning	28,9%
Negatieve milieu-impact	25,9%
Uitsluiting van bepaalde doelgroepen	20,0%
Verlies van lokale identiteit	19,3%
Criminaliteit en vandalisme	16,3%
Drugs- en alcoholgebruik	12,6%
Drukte in de stad/gemeente	5,2%
Andere	1,5%

Een tweede groep van uitdagingen situeert zich rond **mobiliteit en veiligheid**. Mobiliteitsproblemen (bv. verkeersdrukte, openbaar vervoer) (34,8%) en het onveiligheidsgevoel bij bewoners of bezoekers (30,4%) worden door ongeveer een derde van de besturen genoemd. Daarnaast wijst een aanzienlijk aandeel van de respondenten op mogelijke **spanningen rond de verdeling van middelen of ondersteuning** (28,9%) en op negatieve milieu-impact (bv. afval, CO_2-uitstoot, vervuiling) (25,9%).

Andere thema's nemen een meer beperkte plaats in binnen de prioriteiten. Uitsluiting van bepaalde doelgroepen (20%) en verlies van lokale identiteit (bijvoorbeeld minder aandacht voor lokale tradities of het eigen karakter van de stad/gemeente) (19,3%) worden minder vaak als prioritair risico gezien. Criminaliteit en vandalisme (16,3%), drugs- en alcoholgebruik (12,6%) en drukte in de stad of gemeente (5,2%) worden nog minder frequent aangeduid.

"Iedereen wil evenementen, maar liefst niet voor zijn eigen deur"

Medewerker dienst Evenementen, middelgrote gemeente

Beleidsmatig wijst dit patroon op een sterke nadruk op **beheersbaarheid en leefbaarheid**. Bij negatieve impact van evenementen ligt de focus duidelijk op het voorkomen van directe hinder en het bewaken van maatschappelijk draagvlak. Meer structurele of langetermijnrisico's – zoals identiteitsverlies of sociale uitsluiting – worden minder vaak als prioritair beschouwd.

Gezamenlijk tonen de resultaten dat lokale besturen een aantal terugkerende doelstellingen delen in hun inzet op de impact van evenementen, zowel wat betreft gewenste positieve effecten als het vermijden van negatieve gevolgen. Tegelijkertijd wordt duidelijk dat de mate waarin op specifieke impactdomeinen wordt ingezet sterk kan verschillen tussen besturen, afhankelijk van lokale context, ambities en uitdagingen.

Data en impactevaluatie

"Er was veel volk, dus het was een goed evenement."

Beleidsmedewerker dienst Evenementen, middelgrote gemeente

Deze uitspraak illustreert hoe de impact van evenementen in de praktijk vaak intuïtief wordt beoordeeld. In dit onderdeel wordt ingegaan op hoe lokale besturen vandaag data over evenementen verzamelen en evalueren. Daarbij wordt zowel gekeken naar de wijze en het niveau van dataverzameling, de types gegevens die worden geregistreerd, als naar ervaren drempels en het beoogde gebruik van impactevaluaties.

Wijze van dataverzameling

E-mail- of telefonische bevragingen (34,4%) en het **tellen en registreren van bezoekers** (33,3%) blijken de meest gehanteerde methoden voor dataverzameling. Ook het gebruik van een **online formulier** komt relatief vaak voor (30,1%). Daarnaast geeft 18,3% aan bezoekers achteraf te bevragen (bv. via e-mail), terwijl 10,8% een bezoekersbevraging op het evenement zelf uitvoert. Minder frequent zijn een brede bewonersbevraging (6,5%) en het gebruik van interviews of focusgroepen (4,3%). Tot slot duidt een groot aandeel (28%) een “andere” werkwijze aan. Uit de open antwoorden blijkt dat deze andere methoden vaak betrekking hebben op interne evaluaties, terugkoppeling van organisatoren of betrokken diensten, het gebruik van administratieve systemen (zoals Eaglebe), observatie of eigen aanwezigheid op het evenement, en overlegmomenten met bijvoorbeeld politie of burgemeester.

“We verzamelen cijfers, maar de vraag blijft: wat doen we eigenlijk met die cijfers?”

Medewerker lokaal bestuur, workshop Evenementencafé

Types data die worden verzameld

De bevraging bracht in kaart welke types data steden en gemeenten verzamelen of bijhouden over evenementen (zie Tabel 14). Uit de resultaten blijkt dat vooral **klachten van bewoners of bezoekers** (57%) worden geregistreerd. Daarnaast houdt bijna de helft van de lokale besturen **financiële gegevens** bij, zoals kosten, opbrengsten en subsidies (48,1%). Ook **meldingen van veiligheidsincidenten** (38,5%) worden in een aanzienlijk aantal steden en gemeenten systematisch opgevolgd.

Daartegenover staat dat meer inhoudelijke of impactgerichte indicatoren minder frequent worden verzameld. Zo registreert slechts 27,4% bezoekersaantallen, en blijft de opvolging van beleving (15,6%), bereik van doelgroepen (9,6%) en tevredenheid van bezoekers of inwoners (beide 8,1%) beperkt. Opvallend is bovendien dat 28,1% van de steden en gemeenten aangeeft **geen data** over evenementen te verzamelen.

Wanneer de resultaten worden uitgesplitst naar stads- of gemeentegrootte, blijkt dat kleinere gemeenten relatief vaker aangeven geen systematische dataverzameling te hebben, terwijl grotere steden dit vrijwel altijd wel doen. Deze tendens moet echter voorzichtig worden geïnterpreteerd gezien het beperkte aantal besturen in sommige categorieën.

Tabel 14. Types data die lokale besturen verzamelen over evenementen (n = 135)

Type data	% steden en gemeenten dat dit type data verzamelt
Klachten van bewoners of bezoekers	57,0%
Financiële gegevens (kosten, opbrengsten, subsidies…)	48,1%
Meldingen van veiligheidsincidenten	38,5%
Bezoekersaantallen	27,4%
Beleving van het evenement	15,6%
Bereik (wie of welke doelgroepen werden bereikt)	9,6%
Tevredenheid van bezoekers	8,1%
Tevredenheid van inwoners	8,1%
Andere data over events	3,0%
Geen data worden verzameld	28,1%

De focus van de huidige dataverzameling in lokale besturen ligt dan voornamelijk op **operationele en veiligheidsaspecten** (klachten, financiën, veiligheid), terwijl systematische monitoring van publieksbereik, tevredenheid en maatschappelijke impact minder ingeburgerd is. Dit wijst op een mogelijke opportuniteit om **evaluatie- en impactmeting** sterker te verankeren binnen het evenementenbeleid.

Naast het onderscheid tussen beheersmatige en impactgerichte data valt ook een zekere **negatieve bias** op in de aard van de verzamelde informatie. Dataregistratie focust in veel lokale besturen vooral op klachten van bewoners of bezoekers en meldingen van veiligheidsincidenten, terwijl positieve ervaringen, beleving en tevredenheid veel minder systematisch worden gemonitord. Dit sluit aan bij een bredere bezorgdheid die ook in gesprekken met lokale besturen naar voren komt: feedback bereikt het bestuur vaak in de vorm van klachten van een beperkte groep burgers, terwijl positieve ervaringen zelden spontaan of structureel worden gedeeld. Wanneer systematische bevraging van bezoekers of inwoners ontbreekt, ontstaat het risico dat beleidsbeslissingen voornamelijk worden gebaseerd op negatieve signalen, zonder zicht op het bredere draagvlak of de globale waardering van een evenement.

Een **evenwichtigere dataverzameling** – waarbij zowel klachten en incidenten als beleving, tevredenheid en bereik in kaart worden gebracht, en dit bij verschillende **doelgroepen** – kan lokale besturen ondersteunen in het inschatten van het "netto-effect" van evenementen en in het maken van meer **onderbouwde en proportionele beleidskeuzes**. De resultaten suggereren daarmee dat dataverzameling over evenementen vandaag vaak nog fragmentarisch gebeurt en in veel gevallen vooral gericht is op operationele opvolging, eerder dan op systematische impactevaluatie.

"We horen meestal van de vijf mensen die klagen, maar van de honderd die tevreden zijn horen we niets."

Medewerker dienst Evenementen, kleine gemeente

Niveau van dataverzameling

Van de 95 lokale besturen die aangeven data over evenementen te verzamelen, gebeurt dit in overgrote mate **per individueel evenement** (93,7%). Dataverzameling op een meer geaggregeerd niveau komt beduidend minder vaak voor: 6,3% registreert data per locatie (bv. wijk of deelgemeente), 5,3% werkt seizoensgebonden of per periode (bv. per trimester of jaar), en 2,1% verzamelt gegevens per portfolio of evenementenreeks (bv. zomerprogrammatie of feestweekend). Daarnaast vermeldt 4,2% een andere werkwijze. Deze resultaten tonen aan dat dataverzameling vooral op afzonderlijke evenementen gefocust is, terwijl een meer programmatische, temporele of territoriale benadering eerder uitzonderlijk blijft.

Hoewel het logisch is dat de aandacht in eerste instantie naar het individuele evenement gaat, brengt deze aanpak ook beperkingen met zich mee. Impact van evenementen reikt immers verder dan de beleving, klachten of overlast die aan één specifiek evenement verbonden zijn. Voor veel effecten – zeker voor bewoners – gaat het om **lange termijn- of cumulatieve effecten** die pas zichtbaar worden wanneer meerdere evenementen samen worden bekeken.

Een **portfoliobenadering** kan bijvoorbeeld inzicht geven in het totale bereik van het aanbod (bijvoorbeeld wanneer evenement A een bepaalde doelgroep niet bereikt, maar evenement B wel), of in de manier waarop overlast of andere uitdagingen zich verhouden tot de algemene tevredenheid over het evenementenaanbod in de stad. Ook kan ze helpen om patronen te herkennen die op evenementniveau niet zichtbaar zijn, zoals structurele knelpunten of terugkerende sterktes.

Dat de meeste steden en gemeenten vandaag vooral evenementgericht data verzamelen, laat echter belangrijke kansen onbenut om bredere inzichten te verwerven. Een meer geïntegreerde databenadering – over locaties, periodes of portfolio's heen – kan lokale besturen ondersteunen om hun evenementenbeleid strategischer te sturen en beter zicht te krijgen op de **totale maatschappelijke impact** van hun aanbod.

Voorkeur van meetkader en beoogde toepassing van impactevaluaties

Aansluitend werd gepeild naar de visie van steden en gemeenten op **impactevaluatie**: zowel naar de gewenste manier van meten als naar de doeleinden waarvoor dergelijke evaluaties kunnen worden ingezet.

De antwoorden op de vraag naar de wenselijkheid van een uniforme impactmeting (n = 134) tonen geen uitgesproken voorkeur voor één benadering, maar wel een duidelijke tendens richting een **hybride model.** 41,8% van de lokale besturen geeft aan dat een combinatie van uniforme en maatwerkgerichte meting de voorkeur verdient. Een vijfde (20,1%) pleit voor eenzelfde manier van meten over alle stadsdiensten heen, met het oog op vergelijking en beleidsafstemming, terwijl een even groot aandeel (20,1%) vindt dat impactmeting beter wordt afgestemd op het type evenement of de betrokken dienst. Opvallend is dat 17,9% aangeeft het niet te weten. Dit suggereert dat impactmeting voor een aanzienlijke groep nog geen uitgekristalliseerd beleidsinstrument is, maar eerder een zoekproces.

Wat het **beoogde gebruik van impactevaluaties** betreft (n = 130), blijken lokale besturen deze in de eerste plaats te zien als een **instrument voor interne sturing** (zie Tabel 15). Twee derde zou impactevaluaties gebruiken voor het bepalen van prioriteiten binnen het eigen evenementenaanbod (67,7%) of voor het optimaliseren van logistiek en organisatie (66,9%). Ook bij beslissingen rond subsidies en ondersteuning speelt impact een rol (63,1%). Iets meer dan de helft (55,4%) beschouwt impactevaluaties als instrument om de meerwaarde van evenementen aan te tonen aan beleid of beleidspartners. Het aandeel daalt verder wanneer het gaat om toepassingen gericht op externe positionering of profilering. Slechts 40% zou impactevaluaties inzetten om gerichter te werken rond specifieke doelgroepen of locaties.

Ongeveer een derde (31,5%) ziet ze als instrument om communicatie over doelstellingen en resultaten te verbeteren, en 28,5% koppelt ze aan budgetrapportering. Het aantrekken van sponsors of externe organisatoren wordt door slechts 16,9% genoemd.

Tabel 15. Beoogde toepassingen van impactevaluaties binnen het lokale evenementenbeleid (n = 130)

Doel van impactevaluatie	% steden en gemeenten dat dit doel aangaf
Bepalen van prioriteiten van eigen evenementen	67,7%
Optimaliseren van logistiek of organisatie	66,9%
Bepalen van prioriteiten bij subsidies of ondersteuning	63,1%
Aantonen van meerwaarde naar beleid/beleidspartners toe	55,4%
Inzetten op bepaalde doelgroepen of locaties	40,0%
Verbeteren van communicatie over doelstellingen en resultaten	31,5%
Budgetrapportering	28,5%
Aantrekken van sponsors of externe organisatoren	16,9%
Andere	3,8%

Deze cijfers suggereren dat impactevaluatie vandaag vooral wordt benaderd als een **operationeel optimaliseringsinstrument**, en minder als een strategisch of communicatief hefboommechanisme. Dat is opvallend, aangezien zowel onderzoek als praktijk aantonen dat een doordachte impactevaluatie net kan helpen om richting te bepalen. Ze maakt zichtbaar in welke mate evenementen hun beoogde doelgroepen bereiken, of en hoe ze bijdragen aan de realisatie van beleidsprioriteiten (zoals beleving, levendigheid, verbondenheid of stadsimago), en op welke punten bijsturing wenselijk is. Een gerichte spreiding in tijd en ruimte kan bijvoorbeeld bijdragen aan een inclusiever evenementenportfolio, terwijl onderbouwde impactgegevens ook nieuwe partners kunnen aanspreken – niet alleen klassieke commerciële sponsors, maar bijvoorbeeld sociale organisaties, duurzame ondernemingen of lokale initiatieven die zich herkennen in de maatschappelijke doelstellingen van een evenement.

Het relatief beperkte gebruik van impactevaluaties voor externe verantwoording of partnerwerving kan erop wijzen dat **de meerwaarde van sociale impact** – en van bewijsvoering daarover – nog niet overal als overtuigend of doorslaggevend wordt ervaren. Mogelijk leeft ook de perceptie dat externe stakeholders hier slechts beperkt gewicht aan toekennen. De uitdaging ligt dan ook niet alleen in méér meten, maar in het versterken van een gedeeld begrip van wat impact precies inhoudt, hoe die concreet en geloofwaardig kan worden aangetoond, en hoe impactevaluatie strategisch kan worden ingezet zonder te vervallen in symbolische of louter retorische toepassingen. Een doordachte, onderbouwde en transparante aanpak kan lokale besturen helpen om **impactevaluatie te verankeren als volwaardig beleidsinstrument, in plaats van als bijkomende administratieve oefening**.

Drempels bij dataverzameling en -interpretatie

Hoewel lokale besturen het potentieel van impactevaluaties erkennen, ervaren zij in de praktijk verschillende **drempels bij het verzamelen, interpreteren en gebruiken van gegevens over evenementen** (zie Tabel 16).

De meest genoemde drempel is **onvoldoende tijd** (69,8%), wat wijst op een structurele capaciteitsdruk binnen lokale besturen. Dit is niet verrassend, gezien de veelheid en diversiteit aan taken die onder de verantwoordelijkheid van de dienst Evenementen vallen, zoals eerder in dit rapport werd beschreven. Dataverzameling en -analyse komen in die context vaak boven op een al uitgebreid takenpakket.

Tabel 16. Drempels bij het verzamelen, interpreteren en gebruiken van de gegevens (n = 126)

Drempel	% steden en gemeenten dat deze drempel aangaf
Onvoldoende tijd	69,8%
Onvoldoende kennis of expertise	29,4%
Moeilijke of geen toegang tot relevante data	29,4%
Onvoldoende budget of middelen	26,4%
Weinig draagvlak binnen de organisatie	23,8%
Andere drempels	6,3%
Geen drempels	9,5%

Daarnaast geeft bijna een derde van de besturen aan te kampen met **onvoldoende kennis of expertise** (29,4%). Eenzelfde aandeel (29,4%) ervaart **moeilijke of geen toegang tot relevante data**. Uit interviews met evenementencoördinatoren en de workshop met medewerkers van lokale besturen blijkt dat deze problematiek zich in het bijzonder stelt bij gratis evenementen. Bij afwezigheid van ticketverkoop ontbreken doorgaans basisgegevens zoals contactinformatie en inzicht in de samenstelling van het publiek. Ook informatie over niet-bereikte doelgroepen blijft dan buiten beeld. Dit beperkt de mogelijkheden tot gerichte opvolging achteraf, bijvoorbeeld om tevredenheid te meten, publieksprofielen te analyseren of het bereik van specifieke doelgroepen te evalueren.

In de open antwoorden wordt daarnaast gewezen op de moeilijkheid om subjectieve aspecten zoals beleving, meerwaarde of overlast op een betrouwbare manier

te beoordelen en te interpreteren. Andere besturen signaleren een gebrek aan geschikte tools (bv. telsoftware voor bezoekersaantallen of herkomst) of een beperkte bereidheid van organisatoren om gegevens te delen. Ook wordt aangegeven dat dataverzameling niet altijd als prioriteit wordt beschouwd, of dat politieke factoren een rol spelen.

Samen tonen deze bevindingen aan dat de drempels niet enkel operationeel van aard zijn, maar ook samenhangen met **methodologische keuzes, organisatorische randvoorwaarden en beleidsmatige afwegingen**. Investeren in sterker datagebruik vraagt dan ook meer dan bijkomende capaciteit (tijd en middelen) alleen: ook duidelijke prioritering, aangepaste instrumenten, creatieve en efficiënte oplossingen voor dataverzameling, en heldere afspraken met organisatoren en andere partners zijn essentieel.

Conclusies

Dit hoofdstuk bundelt de belangrijkste bevindingen uit het onderzoek en brengt de centrale inzichten samen over de organisatie, het beleid en de maatschappelijke impact van evenementen bij lokale besturen. De conclusies volgen de thematische opbouw van het rapport en maken het mogelijk om de kernresultaten in één overzicht te lezen. Samen schetsen ze een beeld van hoe evenementenwerking vandaag georganiseerd wordt, welke beleidsprioriteiten daarbij centraal staan en welke uitdagingen en ontwikkelingskansen zich aftekenen voor de toekomst.

Dienst Evenementen

De resultaten tonen aan dat de organisatorische inbedding van evenementenwerking tussen lokale besturen kan verschillen, vooral wat betreft personeelscapaciteit en organisatorische structuur. Tegelijk blijkt uit de resultaten dat er een relatief grote consensus bestaat over het **takenpakket** van de dienst Evenementen, waarbij veel besturen gelijkaardige verantwoordelijkheden opnemen.

In de resultaten zien we een aantal terugkerende patronen. De personeelsinzet blijft in veel gemeenten relatief beperkt en is vooral geconcentreerd op operationele functies (B- en C-niveaus), terwijl strategische of beleidsmatige functies slechts in beperkte mate afzonderlijk zijn uitgebouwd. Dit suggereert dat beleidsontwikkeling en coördinatie rond evenementen in veel besturen geïntegreerd zijn in bredere operationele rollen.

Daarnaast blijkt uit de resultaten dat de dienst Evenementen in heel wat lokale besturen een brede en vaak coördinerende rol vervult. Naast het verwerken van aanvragen en het ondersteunen van organisatoren nemen deze diensten vaak ook beleidsmatige taken op, organiseren ze eigen evenementen en fungeren ze als **centraal aanspreekpunt** voor verschillende interne en externe actoren.

De open antwoorden bevestigen bovendien dat evenementenwerking in sommige besturen nog ruimer is georganiseerd dan uit de gesloten antwoordcategorieën blijkt. Naast administratieve en organisatorische taken nemen diensten in verschillende steden en gemeenten ook een regierol op, ondersteunen ze protocollaire activiteiten of werken ze nauw samen met andere diensten binnen het lokaal bestuur.

Budget

Uit de bevraging blijkt dat financiële ondersteuning voor evenementen in de meeste lokale besturen aanwezig is, maar dat zowel de **omvang** als de **invulling** van deze budgetten sterk uiteenlopen. Hoewel grotere gemeenten doorgaans over grotere budgetten beschikken, blijkt ook dat lokale beleidskeuzes, organisatorische context en de manier waarop budgetten over verschillende diensten zijn verdeeld een belangrijke rol spelen in de beschikbare middelen voor evenementen.

Tegelijk wijzen de resultaten erop dat het begrip “evenementenbudget” niet overal op dezelfde manier wordt ingevuld. In sommige besturen betreft het vooral middelen voor eigen producties, terwijl in andere gemeenten ook subsidies, logistieke ondersteuning of bijkomende investeringen worden meegerekend. De gerapporteerde cijfers geven daarom vooral een indicatie van de grootorde van de middelen die lokale besturen inzetten voor evenementen.

Evenementenloket

De resultaten tonen aan dat een digitaal evenementenloket, met zowel een digitale front- en backoffice, bij een overgrote meerderheid van steden en gemeenten is uitgerold. Dit gegeven bevestigt dat er de afgelopen jaren aanzienlijk geïnvesteerd werd in de **digitalisering van het aanvragen** van een evenement. Voor de ontwikkeling van dit loket wordt er in de eerste plaats beroep gedaan op een **commerciële software** die specifiek ontwikkeld werd voor het evenementenbeheer. Eaglebe is daarbij veruit het meest gebruikte platform, wat ervoor zorgt dat deze tool een grote invloed heeft op de integratiemogelijkheden van andere digitale toepassingen en het bredere werkveld.

De mate waarin de digitale evenementenloketten geïntegreerd zijn met andere toepassingen verschilt sterk. Zo hebben twee derde van de lokale besturen een koppeling met GIPOD, wellicht speelt de decretale verplichting om meerdaagse evenementen te registreren hierin een rol. Terwijl het Verenigingsloket voorlopig amper ingang heeft gevonden, ondanks de verplichting dat alle steden en gemeenten tegen eind 2027 moeten aansluiten. Ook politie en veiligheidsdiensten hebben in heel wat steden en gemeenten toegang tot het digitaal evenementenloket. Niettemin geven verschillende besturen aan dat ze nood hebben aan bijkomende koppelingen met interne systemen zoals het notulenbeheer of de uitleendienst.

Het **aantal evenementaanvragen** dat jaarlijks binnenkomt, varieert opvallend sterk tussen gemeenten. De gerapporteerde aantallen schommelen tussen 15 en 4.500 aanvragen per jaar, afhankelijk van de grootte van de stad of gemeente, maar vooral van de manier waarop “evenement” gedefinieerd wordt.

Tot slot tonen de cijfers dat het grootste deel van de evenementaanvragen afkomstig is van lokale verenigingen, handelaars en burgers. Dit onderbouwt het buikgevoel dat het lokale verenigingsleven een belangrijke rol speelt binnen het evenementenlandschap.

Ondersteuning

Uit de bevraging blijkt dat slechts een minderheid van de steden en gemeenten over een **algemeen evenementenreglement** beschikt. Dit betekent echter niet dat de meerderheid van de lokale besturen zonder regels werkt. Vaak worden kaders en bepalingen rond evenementen geïntegreerd in andere reglementen zoals het algemeen politiereglement of het reglement inname van het openbaar domein. Daarnaast hebben tal van steden en gemeenten **specifieke reglementen** voor bepaalde types van evenementen zoals fuiven, pop-ups/zomerbars, wielerwedstrijden, kermissen, circussen of buurtfeesten.

Het valt op dat slechts een derde van de respondenten een retributiereglement voor evenementen heeft, ondanks de mogelijkheid om hiermee inkomsten te genereren. Tegelijkertijd beschikken de meesten over een subsidiereglement voor evenementen, waarbij vermoedelijk vooral (erkende) verenigingen en lokale initiatieven van gebruik kunnen maken. Sponsorreglementen komen minder vaak voor.

Bijna alle steden en gemeenten beschikken over een **uitleendienst** en verschillende **evenementenlocaties** die gebruikt kunnen worden door externe organisatoren. Deze diensten zijn in de eerste plaats gericht op het verenigingsleven, waarbij zowel lokale als externe verenigingen doorgaans welkom zijn. Op het vlak van ondersteuning bij het gebruik van herbruikbaar cateringmateriaal kunnen organisatoren bij de meeste gemeenten niet terecht. Gemeenten die dit wel doen leggen vooral de **nadruk op herbruikbare bekers**, terwijl slechts een klein deel ook herbruikbaar eetgerei aanbiedt. Het aankopen van eigen materiaal heeft de voorkeur op raamcontracten met externe partners. Een kleine minderheid ondersteunt organisatoren via subsidies of door het faciliteren van het gebruik van herbruikbaar cateringmateriaal bij specifieke evenementen.

Evenementenbeleid

De resultaten tonen dat het evenementenbeleid in veel lokale besturen zich momenteel in een fase van verdere beleidsontwikkeling bevindt. Slechts een minderheid van de steden en gemeenten beschikt vandaag over een formeel goedgekeurde **beleidsnota rond evenementen**, maar een aanzienlijke groep is hiermee bezig of plant dit op korte termijn. Dit wijst erop dat het beleidsdomein

evenementen steeds vaker strategisch wordt benaderd, onder meer in het kader van de nieuwe meerjarenplannen. Tegelijk blijkt dat deze beleidsontwikkeling zich niet uitsluitend in grotere steden voordoet: ook kleinere gemeenten beschikken in sommige gevallen al over een uitgewerkte visie of zijn bezig met het opstellen ervan.

De inhoudelijke prioriteiten liggen momenteel vooral op het vlak van de operationele versterking van de evenementenwerking. **Administratieve vereenvoudiging, digitalisering en ondersteuning van externe organisatoren** komen duidelijk naar voren als belangrijkste beleidsprioriteiten. Thema's zoals evaluatie, dataverzameling, burgerbetrokkenheid of inclusie worden daarentegen minder frequent als topprioriteit genoemd. Daarnaast blijkt dat in de helft van de bevraagde lokale besturen **geen expliciete doelgroepen** worden vooropgesteld binnen het evenementenbeleid. Dit suggereert dat evenementen vaak worden gezien als een breed aanbod voor de hele bevolking, maar roept tegelijk vragen op over de mate waarin beleidskeuzes doelgericht worden gemaakt en hoe de maatschappelijke impact van evenementen voor verschillende groepen kan worden opgevolgd.

Maatschappelijke impact

Met betrekking tot de maatschappelijke impact van evenementen tonen de resultaten van dit onderzoek een samenhangend beeld van hoe lokale besturen hun evenementenwerking vandaag vormgeven. De bevindingen over beleidsprioriteiten, gewenste positieve impact, en te vermijden negatieve effecten wijzen op een **sterk operationeel en risico gestuurd evenementenbeleid**, terwijl de strategische en bredere maatschappelijke dimensies minder uitgesproken aanwezig zijn.

Uit de resultaten blijkt dat lokale besturen hun evenementenwerking in de eerste plaats organiseren vanuit een logica van **beheersbaarheid en risicovermijding**. De grootste bezorgdheden situeren zich rond **overlast voor omwonenden, mobiliteit en veiligheid** – thema's die ook sterk terugkomen in huidige beleidsprioriteiten zoals administratieve efficiëntie, ondersteuning van organisatoren en professionalisering rond crowd management. Deze nadruk op leefbaarheid en controle vormt een stevig fundament, maar kleurt tegelijk de manier waarop impact wordt begrepen en gemonitord.

Hoewel veel lokale besturen ambities formuleren rond **imago, plezier, lokale economie en sociale cohesie**, krijgen meer maatschappelijke of transformatieve doelstellingen – zoals verbinding tussen diverse groepen, interculturele ontmoeting, actief burgerschap en het welzijn van burgers – minder prioriteit. Aangezien veel steden en gemeenten zonder expliciet gedefinieerde doelgroepen werken, blijft bovendien vaak onduidelijk voor wie dergelijke doelstellingen precies worden nagestreefd en hoe evenementen hier gericht aan kunnen bijdragen.

Data en impactevaluatie

Een belangrijke bevinding uit dit onderzoek is dat **impactmonitoring en -evaluatie vandaag nog slechts in beperkte mate structureel ingebed zijn** in het evenementenbeleid van lokale besturen. Dataverzameling gebeurt overwegend per individueel evenement – begrijpelijk vanuit organisatorisch oogpunt – maar dit volstaat niet om **cumulatieve of portfolio-effecten** zichtbaar te maken. Net deze effecten zijn essentieel om te beoordelen of evenementen **op langere termijn** bijdragen aan beleidsdoelstellingen, zoals verbinding tussen bewoners, een positief imago van de stad of gemeente, inclusie, of het verminderen van structurele overlast en onveiligheidsgevoelens bij bezoekers en bewoners.

Het (beoogde) gebruik van impactevaluaties wijst bovendien op een voornamelijk **intern en optimaliserend perspectief**, eerder dan op een strategische inzet als richtinggevend beleidsinstrument. Daardoor blijft het potentieel van impactevaluatie als beleidskompas voor het evenementenbeleid grotendeels onderbenut.

Tegelijk tonen de gesignaleerde tijdsdruk, beperkte expertise en middelen, en moeilijke toegang tot relevante gegevens aan dat een sterkere impactbenadering niet vanzelfsprekend is en **duidelijke structurele randvoorwaarden** vergt. Strategisch evenementenbeleid impliceert dan ook niet alleen heldere doelstellingen, maar ook bewuste keuzes over prioriteiten, middelen, aangepaste instrumenten en samenwerking rond datagebruik.

Naar meer strategisch en impactgericht evenementenbeleid

Dit onderzoek toont aan dat de evenementenwerking bij lokale besturen sterk aan het professionaliseren is en dat het uitbouwen van een impactvol evenementenbeleid steeds belangrijker wordt. Tegelijk blijkt dat deze professionalisering zich vaak nog in een **overgangsfase** bevindt: veel diensten evenementen werken met beperkte personeelscapaciteit en combineren operationele, organisatorische en beleidsmatige taken binnen éénzelfde team of functie.

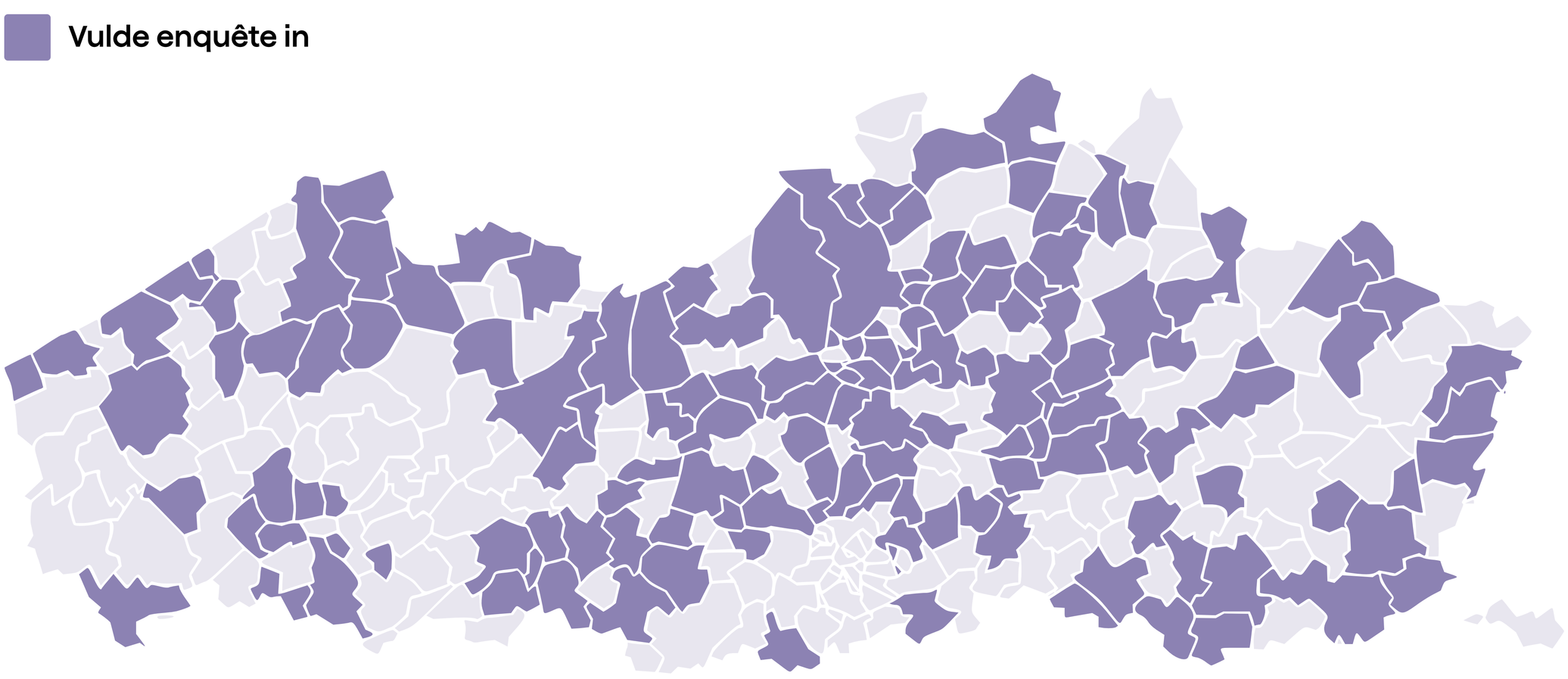
In de praktijk vervullen lokale besturen bovendien een dubbele rol binnen het evenementenlandschap. Enerzijds organiseren ze zelf evenementen, anderzijds treden ze steeds vaker op als facilitator en ondersteuner van externe organisatoren zoals verenigingen, burgers en lokale handelaars. Dit wijst op het bestaan van een breder lokaal evenementenecosysteem waarin het lokaal bestuur een spilfiguur is en meerdere (coördinerende en ondersteunende) rollen vervult.

De verdere ontwikkeling van evenementenbeleid vraagt ook aandacht voor de balans tussen verschillende **maatschappelijke doelstellingen**. Terwijl evenementen vandaag sterk worden benaderd vanuit beleving, imago en economische meerwaarde, blijft de vraag hoe ze ook kunnen bijdragen aan bredere doelstellingen zoals sociale verbinding, inclusie, participatie en duurzaamheid. Tegelijk blijft het belangrijk om aandacht te hebben voor leefbaarheid en draagvlak bij bewoners, aangezien overlast en mobiliteit door lokale besturen als belangrijke aandachtspunten worden benoemd.

De uitdaging in de komende jaren ligt dan ook vooral in het verder verbreden en verdiepen van deze basis: van evenementgericht naar **programmatisch**, van beheersmatig naar **strategisch**, en van ad-hoc of versnipperde dataverzameling naar **onderbouwde, doelgerichte en samenhangende impactmonitoring**. Dit veronderstelt een **langetermijnperspectief**, met heldere doelstellingen op zowel evenement- als portfolioniveau en een systematische opvolging en evaluatie van de voortgang.

Zo kunnen steden en gemeenten scherper analyseren welke evenementen voor welke groepen werken, welke maatschappelijke effecten ze genereren en hoe het totale evenementenportfolio kan bijdragen aan bredere beleidsdoelstellingen. Daarbij hoeft niet elk afzonderlijk evenement op alle impactdomeinen tegelijk te scoren. Wel kunnen lokale besturen streven naar een doordachte samenstelling van het portfolio, waarin verschillende evenementen – of edities van hetzelfde evenement – elk op hun manier bijdragen aan positieve effecten voor individuen, gemeenschappen en de stad of gemeente als geheel. In die zin kunnen evenementen evolueren van afzonderlijke activiteiten naar een strategisch instrument binnen het bredere lokale beleid rond leefbaarheid, gemeenschapsvorming en stedelijke ontwikkeling.

Bijlage: Steden en gemeenten die de bevraging hebben ingevuld

Aalst	Aarschot	Aartselaar	Affligem
Antwerpen	Asse	Assenede	Beernem
Beerse	Begijnendijk	Beringen	Berlaar
Berlare	Beveren-Kruibeke-Zwijndrecht	Bilzen-Hoeselt	Bocholt
Boechout	Bonheiden	Boom	Bornem
Brakel	Brasschaat	Bredene	Brugge
Damme	De Panne	Deerlijk	Dendermonde
Destelbergen	Diepenbeek	Diest	Diksmuide
Dilsen-Stokkem	Duffel	Edegem	Geel
Gent	Geraardsbergen	Gingelom	Grimbergen
Grobbendonk	Haaltert	Halle	Hamme
Hamont-Achel	Heist-op-den-Berg	Hemiksem	Herent
Herentals	Herk-de-Stad	Herselt	Herzele
Heuvelland	Hoegaarden	Hoogstraten	Horebeke

Hulshout	Ichtegem	Ingelmunster	Izegem
Kapellen	Knokke-Heist	Koksijde	Kontich
Kortenaken	Kortenberg	Kortrijk	Kraainem
Kuurne	Landen	Langemark-Poelkapelle	Lede
Ledegem	Leopoldsburg	Leuven	Lier
Lievegem	Lille	Lint	Lochristi
Lokeren	Londerzeel	Maarkedal	Maaseik
Maasmechelen	Maldegem	Mechelen	Meerhout
Meise	Menen	Merelbeke-Melle	Middelkerke
Mol	Moorslede	Niel	Ninove
Oostkamp	Opwijk	Oud-Turnhout	Oudenaarde
Oudenburg	Overijse	Peer	Pelt
Puurs-Sint-Amands	Ranst	Riemst	Rijkevorsel
Roeselare	Rotselaar	Rumst	Scherpenheuvel-Zichem
Schilde	Sint-Laureins	Sint-Lievens-Houtem	Sint-Niklaas
Sint-Truiden	Stabroek	Steenokkerzeel	Stekene
Ternat	Tienen	Tongeren-Borgloon	Tremelo
Turnhout	Vilvoorde	Vorselaar	Vosselaar
Wemmel	Westerlo	Wijnegem	Willebroek
Wommelgem	Wuustwezel	Zandhoven	Zaventem
Zedelgem	Zele	Zemst	Zoersel
Zottegem	Zoutleeuw	Zutendaal	Zwalm

Colofon

Auteurs

Yana Avramova & Sarah Maes – Onderzoekscentrum Publieke Impact, Karel de Grote Hogeschool

Thomas Rottiers – Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, VVSG vzw

Met dank aan

Alle deelnemers die meededen aan de online bevraging, de workshops en het Evenementencafé

Gelieve naar deze publicatie te verwijzen als volgt:

Avramova, Y., Maes, S. & Rottiers, T. (2026). Rapport Evenementenwerking en evenementenbeleid van steden en gemeenten. Onderzoekscentrum Publieke Impact (Karel de Grote Hogeschool) & VVSG.

Meer info:

https://www.kdg.be/onderzoek/onderzoekscentra/publieke-impact

Coverbeeld:

Copyright Visit Diest – event Hopville 2026.

Een gezamenlijke uitgave van Karel de Grote Hogeschool en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

© 2026 Karel de Grote Hogeschool, Katholieke Hogeschool Antwerpen vzw,
Brusselstraat 45, B-2018 Antwerpen

Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) vzw,
Bischoffsheimlaan 1-8, 1000 Brussel.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, openbaar gemaakt of op andere wijze worden gereproduceerd, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Karel de Grote Hogeschool en VVSG.

KdG Research
Karel de Grote Hogeschool

vvsg